

כ"ג בניסן, חשמ"ו 2.5.1986

עמיר פרק
אור בקצה היסודות
ארץ כנען, בוש
הזילברמונים
הזמו טקסטואליס
אנג'ליקה יוסטון
כבר לא בת של
סיפור השער: קיצוץ

הכל זהב

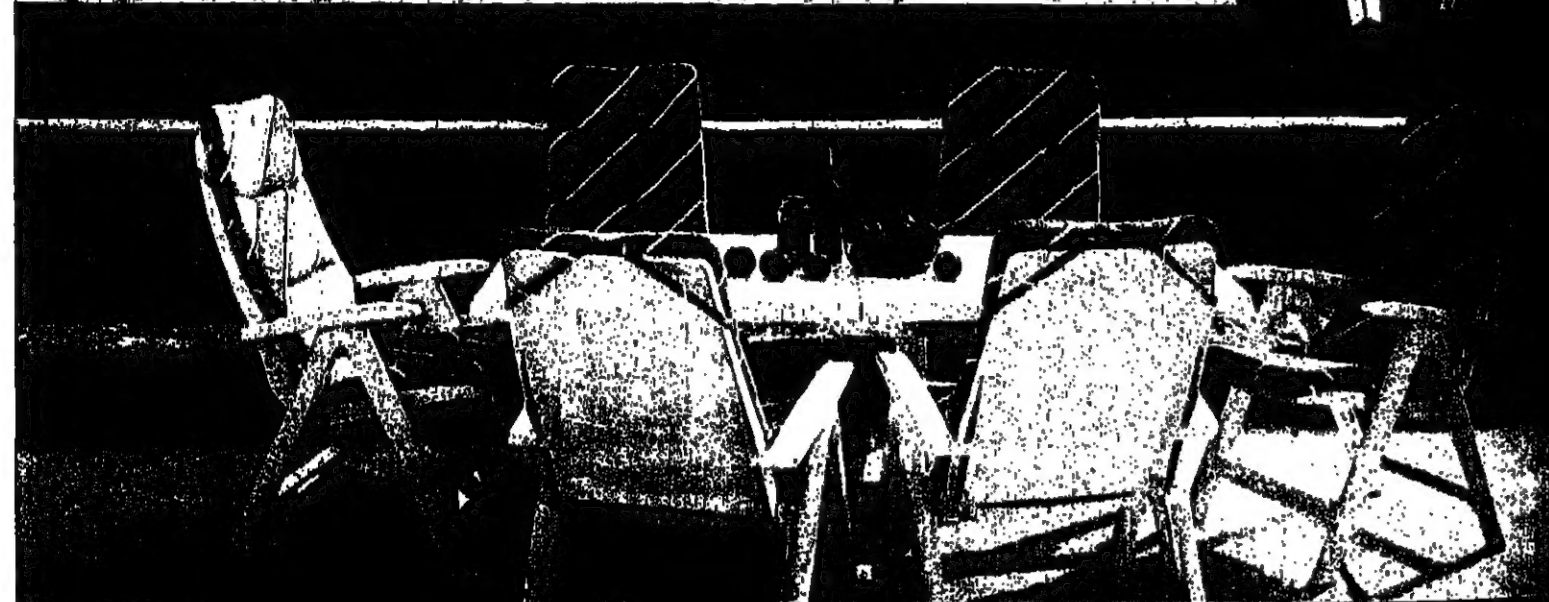

דובק

והשנה שוב קטפה
חברת "דובק" את מדליות הזהב!
בתחרות הבינלאומית היוקרתית מטעם "מונר סלקסיון"
שנערכה השנה בליסבון, פורטוגל, זכו סיגריות ברודווי 80,
מונטנה ושרתון של "דובק" במדליות זהב על טעמן המשובח ואיכותן המעולה.
לסיגריית טיים, הזוכה במדליית זהב זו השנה העשירית ברציפות,
הוענק גם עיטור הצטיינות מיוחד.
ועדת השיפוט בדקה, טעמה והחליטה פה אחד:
סיגריות דובק — הכל זהב!

אזהרה - משך הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

كلنا من الذهب

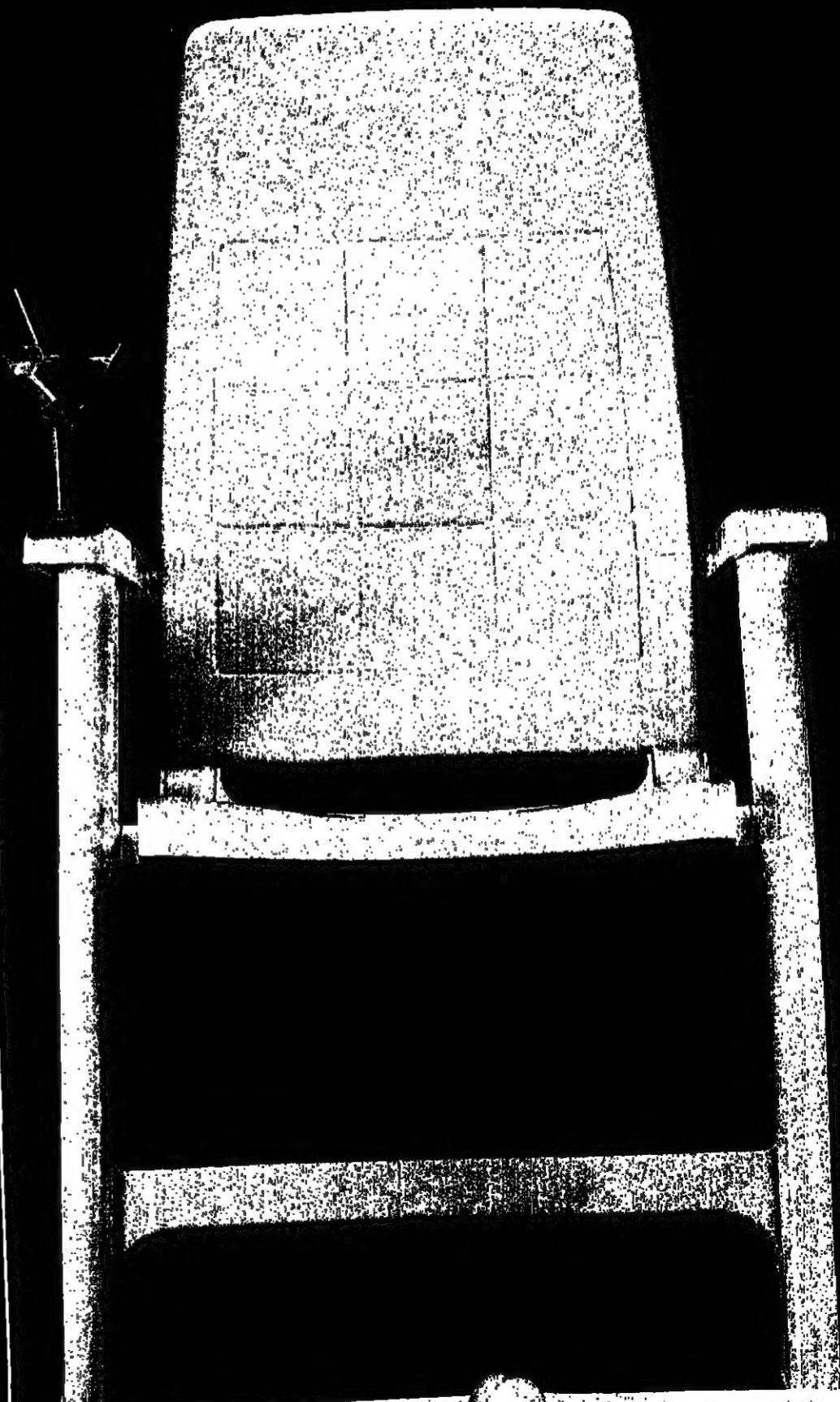

לחפץ שלווה עם כתר פלסטיק

הרהוט נמאי של כתר פלסטיק - סגור
בנויות הפנאי - מערכות הרהוט ידור
הכוללות מגוון כסאות, כורסאות ו
שולחנות במבחר גדלים, כולם עיצוב
מחומרים פלסטיים קשיחים
(POLYPROPYLENE) ועמידים בכל תנאי
מזג האוויר

העיצוב והאיכות שהכמו כבר עם דג
ברחבי העולם, מנחה כניעה ובנויות
בישראל
* כורסאות וז (High Back)
בעלות 6 נעבים (כולל קיטור)
* כסאות מנאי רחבים בעיצובים יפים
* כסאות מרפסת קלאסיים וכסאות
שלבים מתהפכים עם גבלי ידור
* שולחנות מרובעים, מלבניים, עגולים
ואובליים, עם או בלי הגדלות
מי 91 ס"מ ועד 181 ס"מ
* מבחר מרהיב של ריפודים צבעוניים

להשיג ברשת תנויות - סניף, ריס, יד
המשובר הצר, המשביר המרכזי
כליבו יצולם ותנויות הרחיים המרכזי

KETER

החברה הישראלית

יוצאת צבא/סטודנטית/אקדמאית

בואי להיות במרכז העניינים

idea

מה תלומדי במוכר IDEA
 מוכר IDEA יכשיר אותך להיות
 EXECUTIVE ASSISTANT בדירה
 בינלאומית. כאן תלומדי כלכלה,
 חשבונאות, סחר בינלאומי, שפות,
 הפעלת משרד מודרני ממוחשב
 הדפסה וקצרות בעברית ובשפות
 זרות, תקשורת בינלאומית והעיקר
 - ניהול חברה מתחכמת. הכל לפי
 מתכונת לימודים מתקדמת ברוח
 בינלאומית של האקדמיה האירופאית
 EUROPEAN SECRETARIAL
 ACADEMY (ESA)
**צוות המוכר יישמח
 לכוונת אותך**
 ללימודים מוקדם, ללא התחייבות
 מיוחדת, פני אלינו למוכר IDEA.
 מילון פאלאס, רחוב הרקון 77,
 תל-אביב.
 טלפון 03-4634227

עוד ועוד חברות ומוסדות ליום נזקקים
 למנהלת לשכה השולטת בשפות
 זרות, מנועה בכל הפעילויות של
 חברה בעלת קשרי חוץ
 והמשחררת את המנהל לתפקידיו
 האמיתיים - לנהל.
 אם את מחפשת מקצוע מוכש
 עם אתגר - את רוצה להיות
 EXECUTIVE ASSISTANT. התפקיד
 קשה ואחראי, אך מעניק סיפוק רב.
 בלישכת המנכ"ל תהיי תמיד
 במרכז העניינים.

להיות במרכז העניינים זה idea

סופסקו

כ"ו בניסן, השמ"ו 2.5.1986
 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

עורך: צבי לביא
 עריכת: תמר גיא
 עיצוב ועריכת גרפיקה: יורם נאמן
 גרפיקה: נטע גרינשמן

קולאי קרייז

החשתי סמלים בפוליטיקה שמו לב לעובדה שזוהי "חזות" התקיימה באולם הצמוד
 ללונדון פרק של גני התערוכה, ואילו מפלגת העבודה ערכה את הועידה שלה בהיכל
 חתרנות. אבי ר, בכתבה שלו על ועידת העבודה, קרא למקום היכל התרבות המוליטית. הוא
 ציטט עסקנים שהצביעו בנאומם על הציבור הגדול של נציגי עדות המזרח במסדרונות, שנטלו
 חלק בקבלת התחלטות בלי להפוך שולחנות ולעקור מיקרופונים. העון המכונה שנושה את
 המוסיקה, אשר יכול להיות גם תרבות ולא קבלת דין התנועה. אחרי הועידה הוא הלך
 כקצות אחד הכוכבים הבולטים בחבורה הזאת, מנחם קצין וגיטלמן, ומתפלל מדוע החביאו
 אותו עד עכשיו. עמיר מרץ, ראש המועצה המקומית שדרות שבגב, התשובה של מפלגת
 העבודה לקצבים ולשיטותיהם של הליכוד. אין רבים כמורה. דיוקן וראיון עם מרץ מותחים
 את חמוסף. אור בקצה השדרות.

סיפור על חזונו הקטנה של משפחה כנען בגליל המערבי שרק בימים אלה נכנסה למאה
 ה"ס", לא קיבל בתקשורת הארצית את המקום הראוי לו. היא התרכזת בעיקר בחאמלה
 שניצבה בחזונו לגול חיבורה לרשת המים והחשמל בכיבוש של השר משה שול, ורק צינה
 נכמה מלים את עובדת תיקון העוול באזור של עשרות שנים. לו הקדימו משפחת כנען או
 שדוליה ללכת לטלוויזיה, אפשר שכבר מזמן היו מפסיקים לחיות לאור מנסי לוקס, לבשל
 על תנור פחמים, ולשתות מים מבאר מזהמת. כמו חיסול הביוטיון של חסידי אומות העולם
 של ארץ סקום של "כלבוטק", ובכל זאת לא היו קודם לאיש. חוזה כנען, פיגור של 100
 שנה לעומת הקיבוצים בסביבה, הם עלו על הקרקע וזרבה שנים לאחר משפחת כנען, שנחנה
 להם אדמות והונה עליהם מפני פורעים. משפחת כנען שכרתה ברית ידידות עם השכנים
 היהודים במלחמת השתתות, ורק אחרי שפרצה המדינה נזכרו שהם בעצם ערבים.
 שרית פוקס הלכה לחוזה אחרי החאמלה. היא מנשה שם ערבים טובים באמצע הדרך.
 לא ממומרם ולא מאושרים. הסופר אנטון שמאס אומר לה שאילמלא אחבו יהודים, כבר
 מוטח היה החשמל במגורות והמים בצנורות. ארץ כנען, טימטום ולא רק ביוזקרטיה.

תנחום ודורית זילברמן הם התשובה הנשואה לרפי ולסון, אם כבר שואלים כמה כוכבים
 נעים באילת. מנחם הוא ברוש שנון, מצחיקן ידוע מהרדיו, אחרי קריירה מקצועית
 כעלוייה. מי שזוכר אותו בתור שלומיק מתסרט "חזונו ואני", יתוודע אליו בכתבתה של
 בילי מוסקונו-לרמן בנוספת שלושים קילו. כי בינתיים הבנאים נעשה גם מבקר מסעדות בין
 הפעילות שהות כותב בעצמו (משה ואורנג'אד) והספרים שהוא מוציא לאור, בעיקר של
 אשה. דורית היא סופרת מורה מאד, למחות בכמות. התקשורת אהבת את המין המשחולל
 כספורט. בספורט הוילברמנים אין הרבה צחוק. כמו עם אותו אדם שטבל מדיכאון,
 וכשתופת שלת אותו להתבדר אצל הבדחן של העיר, ענה לו האיש הזה הוא אני.

טען: חליפה סרוגה לקיץ של "מאג"
 המעצבת מרי דומיניק. כחנה בעמ' 38-39.

"אני מקווה שזה יין לבן. חולק טוב עם מאכלי
 ים."
 "עשיתי סדר בבאר. שפכתי את כל המשקאות
 שנשארו לבקבוק אחד."
 "את האשה היחידה בחי' אני נשבע."
 "יש מדבקה מיוחדת במבוק שלי."

- 6 אור בקצה השדרות
מאת אבי ר
- 10 ארץ כנען
מאת שרית פוקס
- 14 הוילברמנים -
הומריקססוואלים
מאת בילי מוסקונו-לרמן
- 17 הצד הרביעי של המטבע
מאת יהונתן גפן
- 18 מבט אחר
מאת מיכל קפרא
- 23 טיול "סומשובי"
לפארק הירדן
מאת נילי פרידלנדר
- 28 שעת פרטי
מאת נורית ברצקי
- 34 כבר לא בת של
מאת עידית שמגר
- 37 לאכול בחוץ
מאת מאיר
- 38 קיצבוע
מאת יהודית חנוך
- 41 שימושים
מאת מאיר עוזיאל
- 42 חיים ואהבים
מאת תמר אבידן
- 43 פנטהאוז
מאת יגאל לב
- 43 הורוסקופ
מאת יגאל לב
- 44 "מעריב" לפני 35 שנה
בעריכת גבריאל שטרסמן

החברות
המקומיות
המקומיות
המקומיות

למה החביאו אותו עד עכשיו

ראש המועצה המקומית שדרות, עמיר פרץ, הוא צעיר (בן 33), יליד מרוקו, סרד-מיל', נכד-צה"ל, מנהיג מקומי, איש המערך, יונה בחודש שעבר כמעט נבחר ליושב-ראש ועידת מיפלת העבודה; התשובה לשיטתיותם ולקצבים של הליכוד. במיפלה שלו, אין רבים כמוהו. מאת אבי רז צילומים: ראובן קסטר

הרוב הנעימה של הערב מביאה את הברזשים משרות החיסה המקיפים את העיריה הנגיבת שדרות אל תוך חדרו של ראש המועצה המקומית, עמיר פרץ. הם חודרים מבעד לחלונות שפותח פרץ לטובת הרוח, כדי שמשכניה יקלו מעט על מרעקת האוויר הרוחש של חום יום שרב מתוש. הברזשים מציינים, למה הוא לא סוגר את החלונות ומפעיל את המזגן אין מזגן. הגיבור ביקש אשתוק להתקין, ועמיר פרץ התנגד: קודם שיתקינו רשתות בכל חלונות בתי-הספר. בינתיים, שתדכך החלצה לגוף, או מה.

פרץ, בן 33, ראש המועצה במקום 83' בעבור שנות משנה נבחר לראשות המועצה בסוף 83' בעבור שנות משנה נבחר לראשות המועצה בסוף 83' בעבור שנות משנה נבחר לראשות המועצה בסוף 83' בעבור שנות משנה

ועכשיו הוא תיקוותה של מיפלת העבודה: לטראת ועידתה, בחודש שעבר, ביקש להפיק בידיו את כהונת היושב-ראש של נישאות הוועידה. החרוטיים מתקששים במשרד-המערך יוכיז להם את הגסטור-מלפוח וישלוח את עמיר פרץ, לאור ומחבאות, גם של פרץ, נבחר ליושב-ראש הנשיאות בימים ווילי, אף הוא צעיר ויוצא צפון-אפריקה, אבל סרץ נשאר על הכמה בנושאות, ועם רגל התיקוה, ומה הפלא עם נהני-השיתוף כמו שלו, אפשר רק להשתוות וולחפולץ, אם אתה מערכניק מרוע וחביאו אותו עד כה סרד-מיל', נכד-צה"ל, צעיר, עיריית-שיתוף, מרוקאי, מנהיג מקומי. מה עוד אפשר לבקש?

פרץ נולד בכור שבמרוקו (כפר שחוצי מתוכו עוד שני ראשי רשויות-מקומיות: שאל עמור ממגרב-למעמק ויהודה לנסיך משלומי) למשפחה עתידי-נכסית. המשפחה עלתה ב-56', וכעבור שלושה חודשים נחתה בארבע-מסגרות בשדרות. האב, שהיה ראש הקהילה בכור, ובעליה של חנות-הדלק המקומית, הביא איתו הון קטן וגיסה מלרנס את אשתו וששת ילדיה בעזרת משאית שרכש. הוא נבשל אחרי שנתיים, מכר האב את המשאית ואת המכונית הערשית (פרס נריז בשנות החמישים, בעיקר בשירות-התחנה) וגם הכסף הזה אול. וכן, היה ראש-קהילה האמיד למעלה פשוט בבית-החוגש למיכרשות. פקיז'ן ורחמה: עשירי-סודשני שנים, ש

עמיר פרץ (משמאל) וחברו שדרות, זה הבית ואחרי מנהיגו.

אור בקצה העדרות

אף פעם לא הייתי חקלאי, אמר פרץ, והולכתי למושב כי רציתי להתגבר על הניכור של הכנות; להוכיח לעצמי שאני מסוגל לעבוד בעצמי ולייצר בעצמי. עמיר האלמה בנו הממה לזורדים, נסעו פרס - אפילו את הרכבה עשו בעצמם - וגידלו ירקות: שום היה הגידול המכניס ביותר. פרץ הוכיח

בית-חללים בעיקבות פציעה קשה קצין-הימוש פרץ נפח בין שני נגמ"שים ושתי רגליו חסות. במקום בית-הבראה העדיף את ריבנים ובמשך חצי שנה על כיסא-גלגלים, עבד במפעל של הקיבוץ. נגלל המפקד הבלבול של המשפחה נשלח האח הבכור, יואל, כילד-רוח לריבנים ונשאר שם והיה מנהל בית-הספר האזורי ועבשיו לומר לתואר שני. גם אחתם פניה היא חברת ריבנים והוא אלברט, שהיה חבר ריבנים, ניהל מריוקס מטעם מוסר ודליר ותר בינתיים הביתה, לשרדות. נרסכו עם משפחה סבואת (תאחות פלורה היתה מזכירת נעמית מסיפרידס, נשואה למזכיר מועצה-הועלים שם, והאחות הצעירה רליה הדיכית שנה בבית-הספר שרה משרות ועתה משוטטת בקיפולם, מה הפלא שפעמי

מבסוס ומושמל לארבעים ילדים כאלה גדלו ונחו על משטמה גוראת, שתפחה והלכה עד שהתקצב בכיכרות הועם והחמסה של הליכוד. פרץ, ככל שנה והתבגר, השתדל להכיר. הנה אישה, שמאיימים לנתק את השתמל בדידתה בעלה, שהשתגר והדעתה מבלבל-מפני ללכת ללישכת-התעסוקה כדי להיטש ולקבל הבסת-הכנסה: כשיש בבית-המחנה, והייתה לו היתה נחוצה וקעה, כשהוא ברוץ, אין כסף בבית, ה לא חשלתו להלאץ לבוא אל ראש-המועצה למר בכי נוא, כנגל פחות ממאה שקלים: פרץ מבין את מרגיע את האומללה ומארגן תרומה מקיבל: היתה חשמל בזה, זה שמה.

שהגיע לגיל פרישה עמיר פרץ, אני זוכר את הערב שקדם ליום-העבודה הראשון של אני כמפעל. האוירה בבית היתה קשה מאוד, מתוחה מאוד. כל הדורים הגיעו אלינו וישבו שותקים. כאילו קרה אסון. כמו באבל. הצגים עמדו בשינתם, נכבו. -הייתי אז בן שבע או שמונה, ופחות מודע למחנות שאבא היה מחלק לכל מיני פקידים שבאו לבקר כדי לרוץ מעבר מן האוסטוס לזרייה, כדי לסדר עניין כזה או אחר. היתה לנו ערימה גדולה של שטיחים מרוקאיים שאבא חילק לפקידים, וחמיד התמורה הצפונה מאות פקיד - לא התממש. כעבור זמן קצר יצאה גם אימי לעבוד. היא עבדה במכססה האזורית של קיבוצי שער הנגב. עבדה קשה. רובה מאוד מישמח-לילה, אבל שיער היטב את משמעות המעבר המזרי מהיותו בעל-בסיס למועל פשוט. העביר לנו מר ברוך אין דבר יקר יותר מעבודה ואין דבר מוכיב יותר מלשרנס את משפחתך ביזה.

אני לא מצטער שגילתי באווירה כזאת, אמר. היום עמיר פרץ, ובכל זאת, מה מתחלל בנפשו של ילד בן שמונה, הדואה את אביו הבא, ובהיכנות, זור

לצבא חור סרן פרץ על כפיים, נשא אישה נאלמה לזוג שני ילדים אחד, בן שבע, ושני, בת ארבע וכשהולכים להשתחרר הלך להיות חקלאי במשכ ניר-עקבא. יעצו לו להעריץ משק מנותח-הדיק, כיוון שהסיע שיקבל היתה גדול חזכה יותר, אבל מסיבות אידאולוגיות הוא סירב: מתמיד ונגדו להתמלאות.

אמצע שנות השישים לא היה חילום בשדרות, ועמיר פרץ נשלח ללמוד בבית-החינוך המשותף של קיבוץ שער-הנגב. לארבעים מבשרי העירייה נהד או לעשות זאת. בגמר ביתה יא-חור פרץ עבד כמפעל במסג האזורי של הקיבוצים. למד בחיכון של שדרות שהוקם בינתיים והתבסס לצה"ל. שנתיים משמונה שנות, שירותו כילה

לעצמו את אשר רצה ואו, ב-81', באה מערכת-הבחירות לכנסת. הליכוד הציג את בני עיירות-הפיתוח ואת עדות המיזרח כעדר שלא מתרחשת בו שום דינמיקה של חשיבה. זה היה מעליב מאוד. הולמתי לפעול כדי להמחיש שיש גם מי שחושבים אחרת.

יומיום הוא נסע לשרדות והלך מבית לבית. הסכרתי שבניית חברה בריאה מורכבת משינוי המיבנה של מערכת-החינוך ומיבנה התעסוקה. אבל נאלצתי להתמודד עם טענות שוליות שהיו לסמלים, כגון: איך אתה יכול להיות חבר מיפלת העבודה ולשכוח את ימי הפינסק-האדום והפנקים. על כך עניתי: הפינסק-האדום והפנקים שייכים לעבר, וצריך לדאוג שהאחרים לתקופה הזאת לא יישבו מאחורי הגדרה-אחריות. אבל זו איננה סיבה להפקיר את העתיד: אני את חנן שלי לא אשלח להרפתקה בלכנון רק משום שלפני שלושים שנה אבא שלי לא קיבל עבודה בגלל פינסק-אדום.

עבר אחד, אחרי הבחירות הן, הגיע עמיר פרץ הביתה, למושב, והודיע לאחלמה שהוריה: חוזרים לשרדות. בתוך יומיים התמקמו בעיירה. באותה תקופה שבו לשרדות רבים מבני מתווירי של פרץ, שביקשו להיכנס על שינוי פניו של היישוב השכוח והיבחר הצעירים הזאת, בעלי השכלה תיכונית ואקדמית, שהשקפותיהם נטות לאגף הימני של מיפלת העבודה, התארגנו כבר בנעוריהם לתנועה שאותה כינו "צעירים שאיכפת להם" ומרי חודש הפיצו או עלון ובו מאמרי-ביקורת על מחירי שילומן הממולות בשדרות. עתה באו לעשות, והם החלו להתארגן לקראת הבחירות המקומיות.

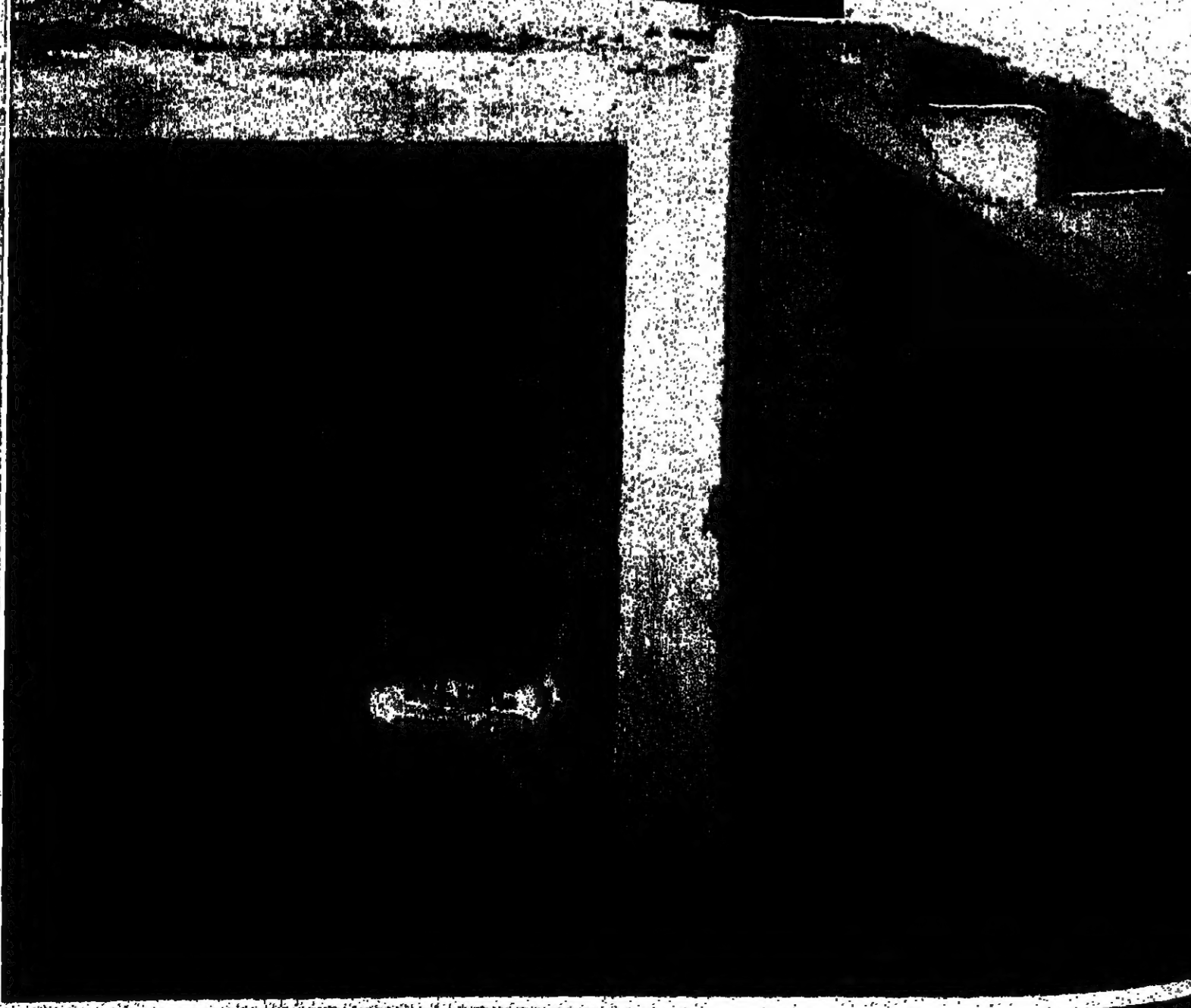
המועמד שלהם היה פרץ. לאחר מאבק פנימי קשה, שבו היה עליו ועל תומכיו להתגבר על ההתנגדות למועמד שידלג על שניים או שלושה ירדות, זכה בראשות רשימת המערך. בינתיים, מונה לרמן איזור תגב והדדום של מיפלת העבודה ונקלע למיכון ראשון.

במפעל שימורים, מיפעל פרי ומרגריה של קיבוצי שער-הנגב מרצה שביתה: מנהלים החליטו להענות לתביעה עתיקה של הועלים, רובם תושבי שדרות, לעבור לרידוג חשך הנהוג בענף המתכת, למחז כי והשתדרות התמה עם המעסיקים בסקטור החקלאי על הסכם להעלות שכר רטוראקטיבית כשיעור ששים אחוז. הועלים אמרו: קודם כל, שלמו את תוספת-השכר. המנהלים-הקיבוצניים סירבו. שביתה.

עמיר פרץ נקרא לסייע. הוא שלח את הועלים להתייצב במיפלת-המאה בתוך הקיבוצים, וכשעות הארוחות - ליד פתחי חדר-ההאוכל. המיפלות השוריד את הקיבוצניים ובתוך יומיים נענו תביעת השוכנים. פרץ היה לגיבורם של הועלים, תומכי ליכוד ברובם, אבל הדינמיקה העתיקה של הפרשה, בעיניו, היה עצם המיפנס עם הקיבוצניים: אנשי שדרות גילו כי בקיבוצים יש פועלים כמוהם, פועלי פלחה ושלחן, הקמים במהם במוש בבוקר, לובשים כסוהם בגדי-עבודה בחולים ועובדים כמוהם שעות ארוכות של עבודת-כפיים מתישה. הם למדו להוביל בין אלה לבין קומץ מנהלי המיפעלים, שעד אז סימלו את הקיבוצניים מולם.

בסוף הקצר, גם הופולריות של עיר-הבחירות והתה חוצות מאד למעמד המערך ואף-לשיכון, זמן קצר אחר-כך, יותר פרץ על הגולתה כאשר נמצע מלהנהיג שביתה כללית במיפעלים האזוריים: הוא הבין שאם יתפתח סיכסוך-העבודה שפרץ במשחטה האזורית לשביתה כללית, עלולים הקיבוצים לסגור למחצית את כל המיפעלים - ועובדיהם, יותר ממצחית ממפרנסים שדרות, ייוותרו ללא תעסוקה. במיפלה הה העדיף תיווך ושחר.

ערב הבחירות המקומיות התגברו חברי קיבוצים לסייע לו. פרץ, באריבות, יותר על העורה. בבחירות מקומיות, הוא קובע, אין להם מה להפסיד. עורמם, העריץ בצדק, היתה יוצרת התנגדות למעשרדות. האידאולוגיה של הקיבוצים קרובה לייבו, אבל בשדרות הם נחשבים מעסיקים: פרץ איך מבין (המשך בעמוד הבא)

ערבים טובים באמצע הדרך

ארץ כנען

העמיד לרשות אנשי הקיבוצים את אדמותיו מלי המון כדי שיעבדו לעצמם בן ירק יחד עבדו את האדמה, ורעייתו ורדה חיה קרואת כפנים וחדות אל עיני האדמה היהודים לאכול על שלוחם. אברגעים גילה לאנשי חמה ומגדל את רדי עבודת האדמה את סודות ההשקיה. הוא היה תולית הקשר שלהם לאדמה ארץ-ישראל.

בן נהיה לראש הניקרה עומרת חוות כנע, ארמניה של המלה עיכית-נבד" רית. מובלעת עצמאית, ארץ רפאים: קרועה ונבלת מן המלשתינאים ומסופחת אל הישראליים סיפוח וחל ונולד רק לפני חודשים אחדים וחוקנו לבני המשפחה חשמל ומים. עד אז לוקסים לתאורה, פרימט לחימום, מי באר לשתיה והקיבוצים הניתה, מצובה, אילון, ראש הניקרה, ניקרו את עיניהם בגידוליהם המשגשים, בעשותיהם המוחממים בחשמל, רעה תחת טובה. כי פעם היו היוצרות המוכים: כשהתישבו קיבוצי חמה ומגדל על קרקע הגליל המערבי בסוף שנות ה-30 שחו מן הבאר של אברגעים כנע, אבי המשפחה שהיגר מלבנון לפלשתינה. משריאך ענק היה אברגעים, עוג מלך הגליל. הוא

לפני שלושים ושמונה שנה החליט אברגעים כנען לקשור את גורלו עם ידידיו היהודים. האיש, שהיה חקלאי מצליח וסייע באהבה לקיבוצים בגליל המערבי, זכה רק השנה להתחבר לקווי המים והחשמל של המדינה שכה עזר לה. מקרה של ברשה.

מאת שרית פוקס
צילומים: עמרם גלמי

אבל בסוף שנות ה-30 גרעמו יחסי דעת בין אברגעים לבין חקלאים יהודים, הוא תורה אתם (המערב) לעצמם מקד.

אשתו של מייסדו מן אברגעים כנען, רות, עומדת מול ביתו. היא תורה אתם (המערב) לעצמם מקד.

הנהגת ארץ ישראל

પાલિકા ૧૨

סלפסווא 13

זוג באילת, במזג אויר של רחם

הזילברמנים, הומי-טקסטואלים

הוא - מנחם וילברמן ועוד שלושים קילו, מצחיקן מוכשר וגם מ"ל. היא - דורית, אשתו, דוקטורנטית לספרות בביקני, סופרת שעושה כותרות. מודה שתפסה טרמפ על הפופולריות שלו. היא אומרת שהוא מביא לכולם את ההצלחה ובעצמו נשאר בצל. הוא מאשים את אימו הפסיכולוגית. מנחם קורא את הסצינות המיניות בטקסטים שלה, משוכנע שכולם חושבים שדורית כותבת על עצמה, ודי בתענוג מפנטז את הסקנדלים שיבואו.

מאת בילי מוסקונה-לרמן

אשה שבעלה משפץ לה את הבית (תחנה מרכזית) אלא כמסורת שהתקבלה לאגדות המספרים. את הערך הזה של סופרת רצינית צריך לספר ולחזק. היא מודה שתפסה טרמפ על הפופולריות שלו. יש לה תאוריה בנושא, תאוריה מתנגדת: מופרים הם עם של אני ועצמי עוד. הכל עניין של מניירות ויחסי ציבור, כל אחד ברמה שלו. מה שיותר קניין מרשה לעצמו, להשיע בסוף ציטוט, עמוס עוז כבר לא מרשה לעצמו. הוא כבר במחיצתו וכוונתו. אוכל ארוחת בוקר עם סול בלו ולא מרבר עם אני אחר. אשתו עונה בשבילו על כל המכתבים והכרזות. לו בבי אין קשר עם העולם. לה יש את מנחם. איוון מתמיד לעממיות. מסעדות, פאבים, בתי קפה, אנשים. אם הייתי, למשל, נשואה לבעל שהוא פרופסור לפילוסופיה הייתי אולי מרחפת לי בספריות ספרותיות, מנותקת מהעולם. הייתי, כשבוחר גיגש אליה כלילה במאב ואומר לה, (המשפך בעמוד 31)

ביצה מתחלקת לתוך קערה של שקדים צימוקים ואגוזים. עטוף טיגור ארום משוכך הוא לש כהנאה את התערובות ויוצר עוגיות גמחות. קצת השמן, מנחם. אם לדייק - מרבר בשלושים קילו. ערב אחר הוא אוכל במסעדת דרים, ערב שני - בצרפתית. מבקר מסעדות באילת זו מקצוע. דורית דק, אפילו קצה גרומה. בזמן שהוא לש באיטיות, היא מסבירה במהירות את ה"אגנר הסוריאליסטי" בספרות הדרום-אמריקאית, שטביעת האצבעות שלו ניכרת בספרה החדש אשר עמד לצאת לאור. וילברמן, רון ואביגיל, רבים בריק, חתומים, בלי אזהרה מוקדמת. דורית קמה, תופסת את רון בחולצה, מעררת אותו ושגיאת מהנוף שאנה אירדה של כעס. אור כך חוזרת לשלוח, מציתה את הסיגריה העשירית ועוברת בשלושה לאגנר הנפססטי.

אילת, שתיים עשרה בצהריים. מזג אויר של רחם, במילים של דורית, המשפט האחרון לקוח מהספר החדש שלה. המרל, מנחם, טועם בינתיים את העוגיות החמימות, שיצאו עכשיו מהתנור, והעיניים שלו מצטמצמות לתריצים צרים של תענוג. מנחם, תעשה משהו עם וילברמן, היא אומרת. מה לעשות? הוא שואל, מושך לאט לאט את החברות. תחבוק, תרצה, תהדג, רק תעשה משהו. ב ס ר - הוא עונה לאט ותור בתענוג לעיניה, ולא זו מילימטר.

מנחם ודורית וילברמן, חמש שנים באילת. בעל, אישה ושלושה ילדים. סופרת ומ"ל. היא בת עשרים ותשע והוא כעשר שנים יותר מבוגר. הספר האחרון שלה, "סודות" הקפיק את התקשורת. הרעש היה מביב סביבות מיניות נועזות, אולי חמישה אחוז מהספר היא אומרת. אולי, אבל מרובים. גם יחסי הציבור, כולם מסכימים, היו עשויים היפס. תוכניות סלוגניות סופולריות רבו עליה. מני פאר ובה בה אירוח אותה בתוכנית שלו, חשופה שוטת ובלוגיקית. הויכוח שלה מתערב תוה מוחר אותה למצב של שיתוק. היא זוכרת את עצמה עם עיניו של חיד על הפנים, חוט ודימומים בכל תנוף.

הספר נמכר בשתי מהדורות תוך שבוע. המעט היא התנגדה לפני איש יחס הציבור שלה, שהוא גם בעלה דן, שימתן את הדיבורן שלו. דווקא הפעם מנחם ממכים בספר ודאשן שלה היא ויחיה אנטיסית להחריד. הוא אומר, עכשיו היא לא צריכה להיות מוצגת כאמא לילדה שקבלה אבא חדש (אמאש"ל) ולא

מנחם וילברמן

מנחם ודורית וילברמן על חוף אילת וליר דלת ביתם בהחילת תישואין היא החליטה שהי לידת כשרון מתבונן. (צימוקים: בילי מוסקונה-לרמן)

עֲשִׂיהֶיוּ לִי בְּרִיָּאִים

בארמון – ויטמן E, כוזב – כל המעגלים שנתגלו
על דיוק, באופן – לעצמי, הכרזת הלכן – כולו מרגע
C, ואחריו תביע. עם קבוצות המעגלים כדור מרובע
עם עמוד מלבית. על האריזה כתוב "Energy Pack",
הפילת אנרגיה, ומאחורי, כמובן בטקס, כמסמכים על שא'
היה לא צריך לראובל אם אחת בלוע את כל המבדלה
התא. ואם שם רוצה אלמנט לא התיר כל צאנדי
ליטמן הארוב עליך, יש לך סיכוי רחוק לבצע,
כמו בעבר לריון.

אורי' שבימי בולע את כל האגריגה הזאת, ודא
שם לעצמו בירואו קסטת התעמלות של פריסליה
פוסלי' או ראקל ואולם, הנוטל לאודינכיה הזרית, ומ
ויו את הירים עם המורות הפצצות שלו. לא צריך
להיות מפורסם, מאט' כשכיל לחצמלע עם פריסליה
או, ראקל, או יא היתיי בא' לא ידידי האריגיו' עד כדי
לפצות בב' וואלש וזה עם בגריגיו לכאן או לכאן,
תאמליו' של שם מצטיה בזאת אתה מקבל אנריגה לא
מחולת.

עמוס ויטסנים לעיינען, נפדר ג'ימי מראקל אן
מאלענט אלביס, שווערע קעסטען שולן, ומתחיל
לרוץ לאורך רחוב מלון, הכרוס משקטען, א קצת
בטען, הוא עוצר במירוץן הבריאות השבועית, מרים
משקולות, מתחמל במחצנים משוכללים, עובר לשכיב
מח'סמיים, גנעס אלביס, כישור, מריב' מלחמת קרה,
גנעס למעשה צמאנית, מכוסס חג'ו הנאנע
ואצות, רץ חדרה היבית, מושט את השריינג'ן שלו,
חלה על לבני אלה, והנעו חלק מוקל ללילה חרש של
חור עצי, פגרי הבחור היטמיניט'ן של מור.

שיהיו לי בריאים, והשיבוני לחיות חיי נצח, עם
 וקדומו ברנארד שמעם והחליף עליהם. ועכשיו הוא
 בראש חברת המדענים ודיוק, מורה אותם בשם העלול
 מים הנמצא שלו, מקבל כך וכך מיליונים לשנה, ומזה
 שנים רבות הוא הוגים, שיהיו בריאים, ובעיקר – נגזלי
 באכזרי, ואם כואב משהו, תישא לבונן קרוב הורט
 והמספרים שמתוה 24 שעות, משום ש-24 שעות
 יגדלו כך אלה כדורא בלגיו.

[illegible]

ישראל

17 : **מקצועות**

תנו לו בישורים
לקחת מחלה
להמוך אותה לבריאות
להתחיל מהתחלה.."
מתוך "שוטח הכפר" של בוב דילון

[illegible]

רים נגר כל על כאב, ומגיע מהר מאוד לבליטת
 קוצר רוח לפני אומץ מרגיש, למשל, אחרי כלי
 קיבוץ לחדר עסקת או לטרם - מי יערוך כל שלא
 ותחתם קוצר נדו מה בבאר ראש ענ חדרה, או כאבי
 בבטן ואולי גם קוצר נשימה ולחץ ענ חדרה, לפני
 היציאה - בדרך הרובא המישה כדורים שונים, מכל
 בעני הקשת, ורובא לביקלי ענ מסטול ביוטל כשיש
 ענ המבילי, יבדל קוצר שיתון לו נישט במנוחה ענ
 ההקצר, או שיגרור לו קצת - טאקטויל" - המסירם
 אשיתיו לשינה אחת טופל - ובשאלתם, אחז אל
 מסתמלם אל במקום לישון, אחז ורצה לעשות קצת
 לבנת לאיתרת, אחז בדרך גלולות חשק ורובק, ו
 נישט אשתה שישם - אחז לוח כדור לתעודי,
 ועוד כדור לרועץ מהתעוררותו ובמכן - הני חשבו
 ויטמינים, השלכנו החושש לגלולות הביתית של
 אסירי.

★
לא חשוב אלו דברים רעים עשית בלילה הזהם,
בבוקר תיקח את הדיכטונים שלך, גימלי, ידד אמריקאי
שלי, בולע כל מה שזו, אמר ליו. אתה מבין בלילה
זהו הדיכטונים את עצמנו ובבוקר אנתנו בונים. אן נתון
לנו מטרות כל הלילה אנו אכלים ודיכטונים נוראים
מעמנים, מרוויח כל מיני דרעק, שותים אלכוהול,
ובבוקר - לוקחים את כל הדיכטונים, ומתחילים להיות
בראים כמח שיתוך, כרי שבלילה נוכל להרוס את
עצמנו בזה.

ואמנם, ידידי האמריקאי מתחיל כל יום בחבילה של שמונה כדורים, בארוחת צהובה. כל כדור בצבע אחר. הכדורים הם ענקיים וגדולי חתיכת פה כדי לבלוע אותם, ולא להזנק לפני שאתה נהיה בראש הכדור האדום מכיל את חיסמינים A ו-B. בירוק - B,

[illegible]

**תכנן עכשיו
את החופשה
השנתית
בהנחה
מיעוטית**

גם באו
הנחה
מבין כבד
מקום באר
ובכל אות
עליו וכו' ש
שתאשר לו
שימוג
"חשדן טו'
שתחליטו
שורכשו בו
מיום חתום
שימוג, כ'
במלואו לו'
חתומה ש'
אדם קובע
כדאי לתת
במדינת
ותוכלו
בעסק חשד
לחור מעד
מי יכול
הוא אדם

גם בארץ גם בחו"ל מגיעה לכם חגיגה והנחה!

מכאן כבר אפשר לראות את חרופשה וחשנית באופן-גל-מקום בארץ בכל מקום בחייל, בזמן המתאים, במאמץ ובכל אלה מן האפשרויות הגדולות למשג אמת, כמו ש-עלו וכן שמגיע לכם. "חסתר" טריפ" ח"א החלומות ו-שתאפשר לכם לראות חרופשה בקלות.

שימו בצד מעט – ותקבלו תורה!
 "הסודות טובים" מגיעה לכם לחסוך מזי חרש כל שטן שתתחילו עלי, להרבות תורה (שנראה) על שומריהם, שהרבה שיעור 94 דולר בארבע שנה, על כל איש המשתתף בדור הזה העשירי.
 שימו לב, זה חסכוני שצברו ב"הסודות טובים" ימים מלאים דלור ויפועו כל שווקים בעת העולמי והחברתי, תשקרו שצברו לכוונם.
 אתם מוכנים את הרשימה?

לחזקתו לחתול לחסוך כבר היום לחופש שבתות.
לשטת את חתוכית בכל איטיות כל
לעסוק לעשות ואת.
לעסוק לעמוד לרשות חתוכים תכנית חתוכים
לעסוק חתוכים

י י יכול להרשות לעצמו: ל ארז "חשוד" - היא חברת החירות חובלת ב...
לכן אותם יכולים להינות מן החירות של שירות מ...
בנק של הצעת קשת מוזיקה ורבה זמנות והמסלול
חשודו טרופי - כבר בוצעה קרובתו...

חופשה ללא דאגות
 חופשה שלכם מובטחת ובסופהם בנותן לוחות שיד
 ביות מלאה של חברת "היתעו" שנקטת צווח צמח
 ועובדים. גם אם תחליטו לא לצאת לחופשה
 סופיתכם (בנימו של עד 2.5% דמי ביטוח)

הזמנה לחלום
 כנסו כבר חתום לקבל יעוץ וראו עורך חלומות
 ירושלים
 חלומות חתומים חתומים של "חלומות" עומדים לרשותכם
 תחלום שלכם ויחלום

[illegible]

אנשים, רובם בחילונים, 32, כלי הנדסה (100,000 ש"ח)
 רכישת דירה חלה 28, כס' 224,717-1
 רכישת דירה חלה 14, סה' 67,131-5
 רכישת דירה חלה 47, סה' 721,143
 רכישת דירה חלה 20, רכישת דירה חלה 11, 7-20

העכבה לבוא דם קרוב
ועד שיהיה

SECRET

[illegible][illegible]

1. The first step in the process is to identify the problem. This involves gathering information about the situation and understanding the needs of the stakeholders involved.

היה

כדור

מיומני

העולם

100

Journal of Management Studies, 19(6), 707-728.

[illegible]

12-10-1964

كتاب من الأصول

מבט אחר

לא מוגשש באפלה

מבט אחר

ר"ר אילן עמית, הבן של כרוך מהצופים, מדען ברפ"ל וחוקר במרכז למחקרים צבאיים. בגיל מאוחר איבד את מאור עיניו. זה לא מפריע לו, ואולי אפילו מעורר אותו, לחשוב בצורה מרתקת, על שיחרור האדם מהביוגרפיה וגם על מפולת מניית הבנקים.

מאת מיכל קפרא

היפגש עם ר"ר אילן עמית, התקיים במשרד של הרשות לפיתוח אמצעי לחימה ורפ"ל, ברחוב צרי בת'אביב. מסדרון ארוך, שמאלה עד הסוף, הדלת סגורה. רגע לפני שהדלת נפתחה, כמעט ברוך כיצד תגלה שיהיה עם עמית מחקר, שהוא גם חבר במרכז למחקרים צבאיים. שלוש שעות הייתה הבאות, מנפגות בשיחות כל ציפיה, ותחזיקות הייתה שלוק היא תפישת עולמו המדויק. בשנת 1981, הגיע לשיא תהליך עיוורון שנמשך שנתיים. אילן עמית, ר"ר לממשטרה ומדען הממשלה, נאלץ לסיים שתי עשרה שנות פעילות אקדמית כמורה בטכניון. על השולחן במשרדו מונח עכשיו מכשיר הקלטת קטן. תהליך לכושר הראייה שאבד, העיוורון לא מנע ממנו מלהמשיך בעבודת המחקר ברפ"ל. מעט מנווני אישיותו הנחשפת בשיתוף הפנים את השאלה כיצד זה יתכן, למעט מיתות. אבל ההמודרות נותרת מסתורית.

עמיתו: תחושת העיוורון היא רבה חלק, כאשר אתה רואה או לא מתעוררת הבעיה, גם כשהגן עיוור אין בעיה. אדם עיוור לא חי את העובדה שתסרה לו, והיא לא הבעיה קיימת בשלבי המעבר. תחושת השינוי והחוש לא אתה מניע, הם חריפים מאוד, כמו כל שינוי בחיים שלנו, זה מעמיד אותך מול הבחירה. דווקא אין לך כלים לחשוב בהם כדי להתמודד. יש בזה שמוך מסיטואציה המסקת החיים בכלל. זה רגע נורא וגדול, מחיר ומלא אחר, והוא חלק. אנחנו לא מסוגלים לעמוד ומן רב ברגעים כאלה ומחר בונים לעצמנו כלים חדשים.

החוש והקשה מכל הוא לא ליתקן את עצמך כעיוור או כרואה. זה לא פשוט. אני מאוד מופתע כשאומרים לי שאני עיוור. אני לא רואה את עצמי כעיוור, אבל כשאני צריך לקום וללכת - אני נזכר. אני עדיין לא חש בשינויים מהותיים בחיפוש העולם, אולי הייתי יותר מדי זמן במקצוע של רואה. אני עדיין

חולם בצבעים וצורות. לא מובטח שזה לא יעלה. בעבודה המדעית מצאתי שאני מסוגל לעשות יותר ויותר דברים ללא התלות בעיניים כמו גייד ועם, למשל. אני עושה עמודים על עמודים של פיתוחים מתמטיים בראש. היום אני אפילו חמה ומנוח לפעמים על כיבוזי המון הדרש ליישום.

אבל גם הניחור לא מסתיר חוש. חוש מהעור. כרטיס הביקור שלו מחבר מתמטיקה ומדעי המחשב למשורת אמילי ריקסמן. עשרים וחמש שנה הוא עוסק בחקר ביצועים ומערכות, מתוכנן שמונדיעסיה שנה בתחום הצבא והבטחון. תחומי עיסוק מקבילים: הסטוריה, סוציולוגיה, פילוסופיה וספרות. מאמר על שירתה של אמילי ריקסמן יתפרסם במחברת החדשה של "מחשבות", מכביעת הגותי שמפרסמת חברת יבמ. בישראל, שהוא גם אחד מעורכי. מאמרים אחרים שמידעם שם היו בנושא פילוסופיה, פסיכולוגיה ועל משחק מחשב שאמור לבסס את האידאולוגיה של הליברליזם.

תחילת השיחה עם ר"ר עמית, שעוסקת בכמה נבחות בסיסיות נאחיות שיש לנו כלפי עצמנו, נבעה, למעשה, ממפגש מקרי על הרצאותיו לפני אגודת הפסיכולוגים הקליניים. המפגש שנוגע בפוליטיקה, חברה, חינוך וטכנולוגיה, נרקם בריבוי במעשה אמר, וחושף פרספקטיבה שונה על המציאות היומיומית. אחת הנבחות של אדם מן החוב, כמו שאני מניח לגבי עצמי, היא: שאני תמיד אותו דבר. אני, שהייתי חדר היה אמול, ושלפני חמש שנים שהייתי במקום אחר, ולפני שנים רבות הייתי ילד שכונה באותו שם - אני אותו אדם. כך אני מניח בצורה בלתי מפורשת, ונזהר כאילו זה כך. שלישות מס הכנסה, למשל, לא יקבלו את הטיעון שאותו אדם שהיה לפני שלוש שנים, זה לא אני. המערכת המשפטית-חברתית, המשפחה, החברים, וסיבות רבות אחרות - כל אלה סמים עלי את הדינאם שאני אותו אדם.

יש בעיוורון שמץ מסיטואציה הפסקת החיים בכלל. זה רגע נורא וגדול, מחיר ומלא הור, והוא חלק. אנחנו לא מסוגלים לעמוד ומן רב ברגעים כאלה, ומחר בונים לעצמנו כלים חדשים.

השאלה הו העסקית את האנשים כבר בעבר הרווח. בתור, למשל, יש מחור טיפוסים שבכונה טיפוס העיניים. טיפוס המסגרת עוסק במלך שצריך להכיל, בלי לאורך הנה גויה ש מת הוללה על עץ, אל מיד שרצא ממנו הכנסה לעשות את הגויה מכושפת ושוכן בה קרמה. כל פעם שהמלך נמסה

לבצע את המזימה, מספר לו הערפר טיפוס שכונה שאלה על המלך לענות על השאלה, אחת יוצג הערפר את גולגולתו. אבל ברגע שהמלך עונה על השאלה, הוא מפר את נדר השתיקה שנוהג לנהוג. וכן הגויה חזרת לעץ וכל התהליך מתחיל מחדש.

באחד הסיפורים מספר הערפר על אשה צעירה ובעלה, שנקראים על ידי אחי האשה למסיבה בבית אביהם. שלושתם הלכים למסיבה ועוברים בדרכם על פני מקדש האלה קאלי. הבעל נזכר שמא גישהיה הוא טרם נתן כבוד לאלה, ומחליט להיכנס פנימה. שם אוחז בו הסיפור האלוהי. הוא נוטל את החרב הגדולה המונחת על המזבח ומשטף את גולגולתו. לאחר זמן מה נכנס אוחזה של האשה לכוד מה קרה. כאשר הוא רואה את המזבח, הוא נסער ונכבד ומרגיש אשם באסון, ולפיכך מחליט שאין רוח אשתו אלא לעשות את אותו מעשה. האשה הצעירה נכנסת גם היא ומחליטה להתאבד בתליה על חבל ביום שזה הטעם לחייה. האלה מתעוררת לנוכח הבעל והמחליטה להחזיר לחיים את שני הבעלים. על ידי כך שהאשה תחבר את הראשית לגופה. שני הבעלים אף מתעוררים לתחייה וממשיכים בדרכם. אלא שבדרך מתברר שהבעלה התבלבלה והחליטה את הראשית בן הבעלים פורץ ויכוח מיהו בעלה של האשה. בעל הראש, או בעל הגוף, בעל הראש טוען שהאש שלט בגוף ולכן הוא הבעל. ובעל הגוף טוען שהאש היא בראש הראשונה חובר גוף בגוף. את הבעיה נקטת דורש הערפר במלך.

ואינציה פילוסופית אחרת מספרת על אדם שכביכול השתל בו מוח של אדם אחר. כאן מתעוררת השאלה האם האדם נשאר אותו אדם, או שהמוח החדש הוא של האדם בעל המוח. כל התאוריות האלה מציבות סימן שאלה. האם, הנוף, שהוא הבסיס לחוש עצמית, הוא בסיס מצדק לחוש זו.

הסיפור על חוני המעגל שהתעורר לאחר שנכנס ושנה, נכנס לבית המדרש ומשם שלא חלק לו כבוד ולא הכירנה - חלשה רענו ומת - מראה את קשיי של האדם כאשר מתקשים אותו מחדש. שנותנת לו את ההחל של עצמו, זה גם למעשה, בעייתם המסיבית של עקורים ופליטים, ותינוק מהימורי העצמ, הקשיי בקבלת רימיו עצמי חדש.

לצד העמדה הנאיבית שטוענת שהאדם הוא תמיד אותו אדם, ולצד העמדה האקזיסטנציאליסטית שסוברת בקיום הזהות האחרת, רואה בזהות אדם של רגע ורגע שאין קשר ביניהם - קיימת גישה אחרת. המתבוננת המנסה לרשום את הזהות שאותה בנו התודעה, גישה זו מעלה את השאלה - האם אדם באופיו לביוגרפיה שלנו. האם מי שמכיר אותך בצורה הטובה ביותר הוא דווקא זה שמכיר את הביוגרפיה שלך בצורה המפורטת? הנטייה הראשונה היא לומר, כן. אולם לעולם קיימת הדינאם שדווקא האדם או החיים מילדות מכירים אותו. חזות מאנשים שאולי גשמו אותו מגישה חד פעמית. דווקא איתם יש לנו אתה יחיד ברגע מסוים.

ר"ר אילן עמית: החושב והקשה מכל הוא לא לחיות את עצמך כעיוור או כרואה.

נמצא גם בעלי הלבב קיצוניים שטוענו שאנחנו צריכים להשתחרר מהביוגרפיה שלנו כדי שמשנה מהותי בנו יבוא לידי ביטוי. לקחת מעין מרחק בין עצמנו ובין הביוגרפיה שלנו ולראות מה יש בתוך החלל שמתחתיה. אנשים שמצטרפים לכיתות, למשל, ומחלים להחליף את שמם, עושים אולי נסיון עשוי, אסם סימלי להתנתקות מהביוגרפיה הקודמת שלהם, ואז הם יכולים להתבונן ולהיחלף מה נשאר נטל לאחר התהליך.

שם משפחת הערם של אילן עמית היה כרוך. גייד היה בין המייסדים של תנועת הצופים בישראל, ומשפחה. הסיבה להחלפת שם המשפחה פורמאית למדי ודווקא מהנסיך להתבונן בזהות. גם המפרטים המסוביגוריים החידים שהם מנבד בחוסר רצון וזנב - בן 51, נשוי, אב לארבעה ילדים, מתגורר בצורה מפורטת: הנטייה הראשונה היא לומר, כן. אולם לעולם קיימת הדינאם שדווקא האדם או החיים מילדות מכירים אותו. חזות מאנשים שאולי גשמו אותו מגישה חד פעמית. דווקא איתם יש לנו אתה יחיד ברגע מסוים.

שם משפחת הערם של אילן עמית היה כרוך. גייד היה בין המייסדים של תנועת הצופים בישראל, ומשפחה. הסיבה להחלפת שם המשפחה פורמאית למדי ודווקא מהנסיך להתבונן בזהות. גם המפרטים המסוביגוריים החידים שהם מנבד בחוסר רצון וזנב - בן 51, נשוי, אב לארבעה ילדים, מתגורר בצורה מפורטת: הנטייה הראשונה היא לומר, כן. אולם לעולם קיימת הדינאם שדווקא האדם או החיים מילדות מכירים אותו. חזות מאנשים שאולי גשמו אותו מגישה חד פעמית. דווקא איתם יש לנו אתה יחיד ברגע מסוים.

אני לא מציע שבדיון על תקציב המדינה, ידעו כיצד זה משתקף בזהות הפנימית של חברי הוועדה. הדיון יעשה, מבוקר, במנוחים של תקציב, אבל בעודת השקפה זו, נזכר להבחין שהדברים שמעוררים בנו התנגדות, הם ראי לדבר שנמצא בתוך עצמנו.

לעיתים אנו שמים לב שאנשים מסוימים תמיד צריכים להיות צודקים. תמיד יתווכחו, ינסו להגיע למצב בו דעתם תתקבל. ככל שאנו רואים את התכונה הזו, את ההכרח העצוב והפתחי הזה להיות צודק, כך מתעוררת בנו הרגשת עליונות וסליחות מלגולת. אבל מה לגבי עצמנו? האם אצלנו הדבר אינו כך? האם העמדה המלגולת כשלעצמה היא לא חזרה שבה אני מצדיק את עצמי לעומת אחרים - זו אחת האפשרויות ללמוד את עצמי ממה שקרה בחוץ. הנחיתה לקרקע האקטואליה - ועדת החקירה בעניין ויסות המניית בירי הבנקים - שעושה ר"ר אילן עמית, גם היא מראות באור ייחודי.

לכל ארוע קונקרטי מסוג זה, ויהיה מסעיד ככל שיהיה, אין שום משמעות מיוחדת בפני עצמו. ארועים אלה משקפים את אותו הדבר. וכוחני כוח בדי הפרט יש אנשים שיש להם תכונה לעשות משהו ומיד להתחרט עליו. אנשים שעושים ריאטה, למשל, ולא עומרים בה, נוהגים להתחרט ולייסר את עצמם.

אני עדיין לא חש בשינויים מהותיים בתפישת העולם, אולי הייתי יותר מדי זמן במקצוע של רואה. אני עדיין חולם בצבעים ובצורות. לא מובטח שזה לא יעלה. בעבודה המדעית מצאתי שאני מסוגל לעשות יותר ויותר דברים ללא התלות בעיניים. כמו ניייר ועט, למשל.

במצבים קיצוניים הם אפילו מנסים להקיא את האוכל שאכלו. לדבר הזה יש אגלוגיה בחיים הציבוריים. אנחנו עושים דברים שונים ומיד לאחר מכן מקיאים וצורת חקירה, שילוק אותנו על מה שעשינו. ועודת אלה שהמכו לחלק מהפסיכולוגיה הלאומית, בניות מאנשים ששהם בסך הכל כלי שרת בידי תהליך וכוחות חיצוניים להם. ניתנה בידיהם עוצמה רבה, וקיימת ציפיה מהם למשהו גברי וחזק. אם יעשו פחות מזה - יאשימו אותם ברכוזכות. כל אחד משחק את המשחק שלו והתוצאה הכללית נחשבת למעין קטריס לאומי, שבמובן דיוק ותהליך הזה, של תוצמה לאחד מעשה, הוא רבר נבער ונאל.

בסלח המישה אנשים, הקימו ועדה, ואלה עשו את הצפוי. לו הייתי במקומם, סביר להניח, שהייתי פועל, לצער, כמחש. זה לא ששט להמדרג כוחות ובלחצים. אבל לא חשוק מה יהיו מסקנות ועודת והקירה, ומה תוצאותיהן לגבי האנשים שנקבעה מה שחשוב, הוא, אם הייתה מודעת לשני הצדדים - לוועדה ולנבגעים - שהם למעשה רק שחקנים על בימת תיאטרון, שאינם יכולים לסדר מהטקסט. אם אכן (המשך בעמוד הבא)

אנחנו עושים דברים שונים ומיד לאחר מכן מקימים ועדות חקירה, שילקו אותנו על מה שעשינו. ניתנה בידהם עוצמה רבה, וקיימת ציפייה מהם למשה גברי וזקק. אם יעשו פחות מזה - יאשימו אותם ברכוכיות.

(המשך מהעמוד הקודם)
הם הבינו שזה כעין ליצנים שפועלים כאן מכוחם של רחמים ורמיזות ומניעים שאין להם שליטה עליהם - משם באותו רגע, זה נתן להם שליטה מסוימת, גם כלי לשנות את מסכתם של הדתות.
למעשה, בעיית המדענות? "שנים שני מורים שבהם אנו אמורים לפעול בעולם, ממר המעשה, וממר המדענות למעשה, והיחוד שלנו מבליט את ממר המעשה כממך מכריע - זה המביא לתוצאות כגון, האם ניצחתי בבידור או נכשלתי. האם הרווחתי כסף או הפסדתי וכוונתם אבל בהרבה אנו לומדים שיש בניהול דברים לשיעור ראשית, ממר המעשה נשלט על ידי כוחות רבים כל כך שגם הצלחה או כישלון אינו ביסוס לרוב מסוים מתוכי שהתגשם בחוץ, אלא ברוב המקרים הוא משרד כוחות מסייעים שאין לו קשר אלי. שנית, אני לומד מתוך נסיון שסמך המעשה משנה את התגובות הרגשיות שלי אבל בסך הכל אין הוא יוצר בי פנימה הבדל מהותי. הדברים שאנו חוששים כקטב שלילי - ההשלכות, למשל - יוצרים לעתים תאגיד מסוים שכסופו של דבר עושה בנו שינוי טוב יותר, ממקרה של הצלחה. מזה ממר המדענות? כשאני פוגע במשהו, וכעקבות המדענות לכך, נוצרת בי מצוקה, הפגיעה יחד במצוקה, הפגיעה חלשה, גם כלי שאנו לחרטה ביטוי חיצוני.

ני עצמי מקובל בחוקי עברותי לאנשים מהדור הבכיר והאמריקניסטיבי והמדיני, אני מודע לטובה שאותם כוחות פועלים על כלול בכל מקום, הבעיה הקיומית של המדענות לעצמנו, היכולת שלנו לרשות את עצמנו, המעמדה שלנו לקשר, והצורך לדעת איך אנו נראים בעיני אחרים - פועלים באותה מידה גם בחוגים הבכירים. יש לי ראות בסיסט שחששים אותו מכל התחליכים שקורים ברמות המנהיגות וזה חסרי משמעות לגבי האנשים והפעילות אותם. אנשים אלה יכולו כסיסטאציות אחרות לגלגל את הדברים אחרת, ואתה נוכח עד כמה מעשה השליטה שיש להם, עד כמה מועט חושש החולשה שיש, כעצם, לשליטים, הבעיה של המדענות קיימת באותה צורה אצל כלולו. כולנו שווים מבחינה זו - החשובים והפחותים.

יש אנשים שקיימת בהם הנטייה למדענות מעצם טבעם. אני מרכיב לנמר במנהיג, ואני מוצא שיטות רבים שיש להם תוכנית חיים ומדענות טבעית מרימיה גם באמונתם וגם במיטתה. אנשים המכונים שאובססות חריפה אחרי כסף היא חסרת חשיבות, או מכירים במסור, הרצון להשתעבד לעיסוקים, כמה מנהיג המוניות האלה אפשר למנות בשקט לאנשי מפתח במדינות ובכלכלה. בתנאי, כמובן, שרעתם לא מתערבד.

רבים במערכת השלטונית לא יתנו את תות המדענות, הנותנת עדיפות, לעתים, לנהיג המנהיגות. ואם ניתן להגביר את המדענות עליידי העליון?

היחיד הוא לא אכזר. שאפשר לשנות באמצעות את החברה. זו עשיית של-עשרות אלפי איש ומייצגים את חלקי וזית בחברה ממנה בא, יש מעשים

במערכת הזו שהם מורים אמיתיים, שהמפגש איתם יוצר הכרה שיש לך ממי ללמוד. לי היה החסר הזה בדור הבכיר בחינוך הוא המיפגש הזה, עם אדם שיכול להיות לך למורה. וזה לא חייב להתרחש רק בתוך בית הספר. זה יכול להיות מר, דורה, או ספר, אנשים אלה בכל אופן, נדירים, ואני לא רואה דרך מיידיה להרחבת את מספרם. החינוך שלנו לא נגמר בהיותנו ילדים. אנו מתחנכים כל החיים, והאפשרות למפגש כזה עדיין פתוחה, המטרה המופתית - למצוא את המורה בתוכנו.

גרמא שדורקא הדור של היום פתוח יותר לתעיה ולתהייה. תמיד נוהגים לקנון על הדור הנוכחי - ראשונים כסתחו של ויכל, אחרונים כסתחו של אולם, אחרונים כפי נקב של מוט סרקית. מבחינת מסוימות יש בצעירים של היום פתיחות שלא הייתה קודם לכן לחוש את ההבדל בין האמיתי לבין זה שיש בו צליל מוסיף, תהליך, לדעתי חובי.

אתה עצמך נעקב בעבר הדורק בהרבה בבית ספר חינוך, סדור פרטית?

לאחר שבע שנות הוראה בבית ספר תיכון בחיפה הרגשתי כי יבשת, שאני מתחיל לחזור על עצמי. לפני כמה שנים שקלתי לחזור לחינוך בבית ספר יסודי, שהוא גם כפר. המחשבה לגור בו ולנהל אותו וזוהי קסמה, כשהתחנכתי בכפר וחברו שלי שדורקו שעשה גדולות במקום התעייף ופרש, והכוונה גם אדריס. נבחרתי וחזרתי לעיסוקי הקודם.

לפני שבע עשרה שנה פורסם ב"מחשבות" דיאלוג בין ר"ד אילן ועמית רעמוס קינן על מהותה והשפעתה של המהפכה הטכנולוגית. משה השתנה מאז.
כן, היום אני מתרשם פחות מהשלכותיה החברתיות של המהפכה הטכנולוגית, ויותר מהשלכותיה הפילוסופיות. בתקופה הקלסית העריכו בני האדם, כפי שאייסטו נתן לכך ביטוי, שישה קבוצה כללית של בעלי חיים. יותר בני האדם משאר בעלי החיים היה באינטליגנציה, כבשר, ההתעוררה והריכוז. והנה מופיע רבר שאינו נמנה עם מלקות בעלי החיים, אבל גם אי אפשר לשלול ממנו לחלוטין את כושר החשיבה. אלא טורג, מאבות מרעי המחשב

המדעני, הגיד מבין בו ניתן לייחס כושר חשיבה לאבדור, בתנאי שהוא עומד בו. אתר המבנים מה-אם מתבצעת שיהיה בין שני מסומים, שאחד מהם מופעל בידי אדם והשני בידי מחשב, האדם המפעל אינו מצליח להכירל ביטום - הרי שאפשר לייחס למחשב במובן מסויים כושר חשיבה. ואכן קרה שאנשים לא הצליחו להבחין בעובדה שהם מרברים עם מחשב. ישנו מקרה ידוע עקרה במסגן הטכנולוגי במסצ'וסטס, פרופסור וייצאנס יד תכנית בשם "אלייה", שהינה פגיכה כפו פסיכולוג למשל, כשאמרו למחשב שיש מוב אחד יש, והוא זה שואל מאין לך שיש מוב אחד יפה, והשענית את אמר לי, הוא היה שואל, למה אמר כך הוא, והוא כלומר המחשב שואל שאלות תתמיות, שמחשבתם על דברך תוך מגמה לגלגל את השיחה. אחרי הסטודנטים בכוכו, התחלים לפנות לפרופסור וייצאנס, כדי שזה יאשר לו תהיך טקס לעבוד על המחשב, ויתן לו מספר קוד תריס. הוא פנה לפרופסור על ידי המחשב. במקום להקיש את מספרו של הפרופסור הקיש בטעות את מספר תוכנית "אלייה". וכך במשך עשר דקות, שאל אותו המחשב שאלות הקשורות לבקשתו, כלי שהמטרתם עלה על הדעת שהוא מרבר עם מחשב ולא עם התחמוסר שלו, כפי שסבר.

המסין להגיד את הנשמעות הפילוסופיות של קיום המחשב, ואת ההבדל בינו ובין האדם, פנה אופקים חדשים ומרגשים מאוד למחשבת. כדור ששטח חסר במחשב תיחס לתודעה ולמחשבה שלנו, אלא לא ברור לנו מהו החסר הזה, האם זה עניין טכני שניתן לצמצמו, או שזה מרחבי והענין לעולם יסאי.

כן, אך, המגע עם הטכנולוגיה זהו עורר אותנו לשנות את התפישה שלנו לגבי מחשב. מדענות, קומפיוטציה, נחלתו, למשל, שאנו מתבוננים במידה רבה, ופועלים בהרבה בחינות כמו מחשב מתוכנת. ואז מתעוררות השאלות, מי תכנת אותו? והאם בכוחנו לשנות את התכנית? רחוק, עוררנו המחשב של ר"ד אילן עמית, מקשה מרחקת לשיחה. אדריס אמר לי, כשהוא רכב על האורך במיפגש עם מורה, מורה אמיתי, וחשובי על הזכות שהייתה לי לפגוש בו.

ההבן של כרוך מהצופים

ד"ר אילן עמית מספר על אביו, אריה ברוך, ממויטו הנעלה הנפומים ומראשיתו. אבי בתחלת חיו - אישיות ציונית וסמלית. הוא גם חי את עצמו ככוח במדור רבה. נחמתי לו שהייתי קרוב אליו ברכיכו רבות. גם הוא היה מתעסקיקאי. בשנים ותאחוזות שלמי מותו, כאשר הוא חזרהרש ונאחיתו חיתת לקוניה, ניסיתי לעזור לו לחברתיו את דעותיו, ובטובו של דבר גם לקבל החלטות קשות מאוד - האם לנהוג, או לא להתנדדו לניויה.

הרעיון המרכזי של אבי, חזית רעיון החופש. כשהוא העלה את הרעיון בולגוריו זה היה חידוש מהמני גדול. למי השקפתו, ותנעי הוא חזגשי לקחון את דרכו ודעותיו. קודם לכן חשבו שיש צורך לחנך ולעצב. אבי טען שמוטו להשפיע אבל אסור לכפות. נער צעיר לחבשיל, ולחנכו על ידי פתיחות למשהו עצמי שהוא יעצבו.

הדבר המורו הוא, שהייתה קיימת אצלו שתירה בין הרצון לתת חופש וחירות, ובין הענייה להבטיח לזה שכולם יראו את הדברים בפי שהוא ראת אותם. הוא חזית דמות מאוד דמוקרטית ושלילטונית. הוא חזית מונוכח ויכוחות להחטים מאוד עם חבזית הצעירים ולתהות החולעה, ואנן על דעותיו "החיות" נש.

תח בו תהיות נוספות. מצד אחד הוא רואה את תנועת הצופים כמשהו מימי ואיכותי ומצד שני חזית לו חוש מיוחד, לצד חתציות - טבשים, פמלים, מדים. הוא חזית פמנחילי וחולעה, אבל חזית קטן קומה עד מאוד. בחייוס היאלי כנו לו במה לטעון לצורך וזית המסדרים.

אנחנו רוצים לראות את המעשה

קוטא' בן 6 חדרים

(החל מ-140 מ"ר)

בצוותא ב"אלפי מנושה"

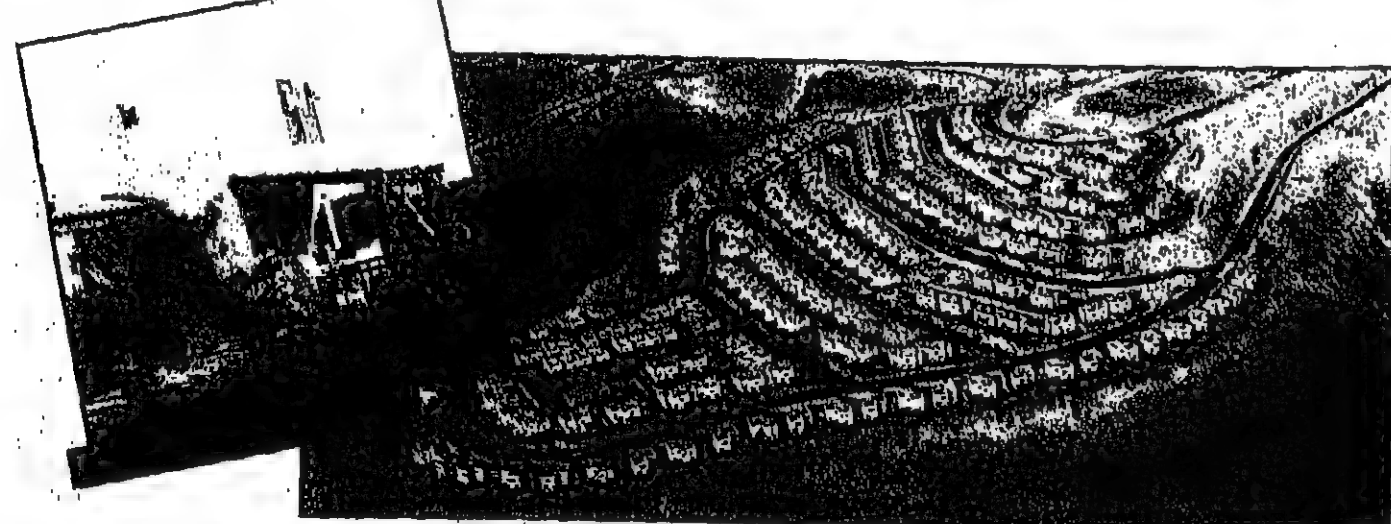
\$65,000

החל מ- כולל פיתוח (ולא כולל מ.מ.מ.)

לכניסה מיידיה

סיפור הצלחה של עיר תוססת עם 400 משכחות.

מאות ילדים, שתשומה לגדל את ילדיך בחברתם.

תנאי רכישה מיוחדים ובלתי חוזרים למספר מסוים של קוטגים מרהיבים.

- ★ טיף מרהיב, אקלים נוח
- ★ פיתוח סביבתי מרשים
- ★ שירותי קהילה מגוונים
- ★ קאונטרי קלאב מפואר.

תכנון הקוטג' באלפי מנושה מבטיח פינה פרטית לכל אחד.

צוותא באלפי מנושה חברה לשיכון ובניה בע"מ חיים חדשים בהישג ידך

נשמח לארח אתכם באלפי מנושה בשבת 17:00-10:00 ובימי חול 09:00-16:00

משרדי מכירת בתל-אביב - רח' דונגוף 16 טל 288939/280021

A high-contrast, black and white photograph of a storefront at night. The sign above the entrance reads "מסוף 29" (Bus Stop 29) in Hebrew. A person is standing in the doorway, and a car's headlight is visible on the left.

בנוק לאומי
הולך א'תך קד'מה

A high-contrast, black and white photograph of a waterfall cascading down a rocky cliff face, surrounded by dense foliage. The image is characterized by stark blacks and whites, with very little mid-tone detail, giving it a graphic, almost abstract quality. The waterfall is the central focus, appearing as a bright white line against the dark, textured rock. The surrounding vegetation is rendered in deep black, creating a sense of dense, impenetrable forest. The overall composition is vertical, emphasizing the height and flow of the water.

ציל נתל דבורה

[illegible]

צמח יוסטון וויזשניץ
 וועזינגטאן
 קאנאדע

וה טיול רועה לסוף חתובי,
לפני שהיה כאן מדי. אם
יפה מול, עוד ירד גשם
דקוק על צמחי הכנרת ועל
שפת הים ועל קרית ירושלים מעל
הים ומל מים, בין בוסתן וירוס.
המיוחד לאורח הוא מראה
ההיכלות העתיקות על הפנים. טב'
היכלות בצמחי הכנרת, חתובי
על שפת הים, ויחד, ויחד החורב
היכלות העתיקות על הפנים
המיוחד לאורח הוא מראה
ההיכלות העתיקות על הפנים. טב'

הכרזה

**ניסן תשמ"ו
מאת וילי פרידלנדר
צילומים: שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע**

11. 3. 1941

מפגש
טל

מעריב

פארק הירדן
צילמה: שי גינון, רשות שמורות הטבע

هلنا سن الله على

הזילברמנים, הומו-טקסטואלים

(המשך מעמוד 15)

בובה מחוק בואי לרסק, היא יודעת לענות לו בריק בשפה שלו.

לא מנותקת דורית. גם בבגדים לא. עכשיו למשל, בתקופה הזאת, היא כעניין של להיות חתיכה המכנסים צרים, החולצה הרוקק קצרה ודקה, מה שמאידך לראות חמישה מנגיטסטים שופים של מותגים. נעלי עקב גבוהות ורקות והפיסת סיגריות צמודה שמסלמת את תאפיאו. עכשיו היא בתקופה טובה. הספר הביא לה כוחות חדשים. לפני שנה הייתה שגמה ומסורבלת וכל פעם שהתקשרה לראי ראתה את דורה שלה. גם בספרים שלה הסיפור תשוקות מנחיות בצורת נשים ארוכות גפיים. מראת הדודה היא דיכאונות ומצבי רוח. אחרי הספר התחילה השינויים. שמת לב שאני יפה, חתיכה, מסובכת מתורם על האצבע הקטנה, יכולה לגרום לגברים להסתכל בעיניים טורפות, לטובת אותם על האצבע הקטנה.

מספחת וילברמן עברה לאילת באימפולס של רגע. הספר היה של דורית. היא רצתה שינוי כאן עכשיו. לסיפור הזה יש הסבר שקשור במציאות. בתל-אביב הם גרו, בחור וזוג צעיר, ליד התחנה המרכזית. לא במקרה זה גם שם הספר שלה. דורית מנסה את מנתם כשהייתה גרושה בת עשרים עם תינוקת בת חמישה חודשים. הוא היה או בדרך פוטילרי שמסתובב עם אוטונו וחמש נשים בבת אור. כל פעם, בכל מקום, היה נעלם לה בכל מסיבה כשהיה נעלם הוא היה גישה לשורותיה לראות עם מי הוא נמצא הפעם באיזה פינה חשוכה. ותחתיו. ורק אותם מריחה לריחה. קנו את הבית

בחתה מרכזית ומנחה שיש אתה. השיפור היה כל כך יפה, עד שלמנחה היה קשה להיפרד ממנו. בבוקר, במקום ללכת לעבודה, היה נשאר בבית. דורית מנסה את הספר השלישי. אנקלי על לילה שקיבלה במנחה אבא דרש. אבל מה שהיה אמר להיות חורף חומסני, קיבל לאט לאט גוון אפור. החיים שלנו באותה תקופה היו על הקרשים. דורית הייתה צריכה לנסוע שלוש שעות ביום באוטובוסים להביא ולהחזיר את הילדה מהגן. לפלוצאונג נתנו לאכול בננות מאופקן כלתי ידוע. שם דבר לא היה מאורגן. לא ראנו אור. היינו מאר מאר עניים, ממשיכה דורית את הסיפור בסוף של אגדות אנדרסן לילדים. מביאה של, אילתית ותיקה אמרה לו: לך לעבוד לאילת. בל אביב יש הרבה כבוד. באילת תהיה כוכב.

באילת תהיה כוכב כחור איש יחסי הציבור של אחד מבתי-המלון. סיפור אותו כנלל עורר רצינות. היה מניע כל יום לעבודה עם הילדה ועם סמל של רוטני, יושב ומבין סטטיסטיקות וגרפים. דורית כתבה את הספר הריבועי. מנחה ויש עבודה רגועה, חבירה שלהם, אבא למנחה של ילד בבית חרנגולת שמסללה ביצי וזה. למה שתעבור בלולים של חברים? ככה תתחילה הצאת הספרים מנחה וילברמן. במקביל הפיק חוברת פידטומית על מועדוני לילה, תענוגות, וכלולים באילת. המורה פרנסה. התוצאה כוללת גם נתונות.

אנשים אומרים לי: מנחה, עד מה, למה דווקא אילת? אין לי תשובה על זה איכפת לי מה קרה היום ואם אני מצליח את חומן להתנות. אני לא רוצה להיות פראייר. אחד מאלה שמקשישים את החיים שלהם למשך בוויסטריה ומבינים מלאים שובל היה לשוא. זה לקסוס גדול מרי לאדם שחי רק פעם אחת. לפני

שנחמם מתרבו הוא עושה זאת בשקט. דורית - בעל רמ. לכל אחד והרד, החל מבית צבי דרך להקת החלל והלאה, היה לו הכישרון לעצוב הכל כשנצע בחולות. הוא מדע לזה. בתור תשובה הוא מסמך את אבא שלו. אבא מיוחלת. מתיאולוגית שתבדיר כל אחד מהלדים שלה סיפור. יו לו ונמס אתה על קצה הלשון. במדע הוא עושה זאת חשבון ציבורי. למשל, כשהיה ילד הוא הייתה משאירה אותו ימים שלמים לבד בבית האומרת לה תפסה לך משום לאבוב, יש ביצים נטירות במקרר. מאל שהיה הילח אותם - הוא אמר ולא צחק.

מתיאולוגית שהלחם דורית החליטה שחי לילה כישרון מתגוב, ותתחילה לרדוף. כדי שיקבל נשמה ויהיה מביאה אותו למקומות שקטים, מבודדות ונחשבים. ולמד את אופני והמשיבה האמאציאצות של חילדים. כשבין את הקר, ניגש לתובנית רצפה. המרפסות צינוריות הנה הוא מבשלה רצינית כשמונח ביצירת קשה לו לכתוב. עולה לו בריפה. משתק אותו המושבה של דורית, עליו תתם שנה. תופיע היצירה הטובה ביותר שהוא יכול להוציא מצמצו. המנחה למערכונים יש כל חומן. הוא מ שכתב לרדו סופו את המספר על משה האגדגלגה ולדני מנדרסון את המספרים של ברוך. כשעם כקפי-דייטור במשרד פרסום כתב על רלח הבניה שלה והמו שקטמאל. יש לו עוד הרבה חברקות. דורית אומרת, קצת בחמיצות, שהוא מביא למלח את התחילה והעצמו נשאר בצל. רדדו טופו שמו כביכול לחוכר שמנחה כתב. פעם סיפר לחברים שבאילת הוא מארח בבית קצרות אנשים שבאים לתל-אביב, אבל מרגיש כאילו מיותר שכתוב מניע מרגיש רגיל בהולם. הציורים רדדו אותה ללמד נגיש לכתמלה, שוכי חדר החלך לישון לבד, סלם מסביב חשב שזו עוד בריחה של מנחה וילברמן, וק דורית הבניה את המוקד העצוב.

עולם התחיל להשקע אנרגיות בכישרון שלה ובמיון שהיא בתורה כישוריות ואמביציות, מאר אביציות. הקודר שלה נכון לעכשיו פרס דוב סוף על עמדת מאספר. על ינה חלף, פרס קין תל אביב לתרבות והמנהל על הספר הראשון, שישה ספרים מעומרים שלושה ילדים שני בעלים. עוד דקה היא מנחה את הדיקטורט במספרות. דורית, לא לשבת, רק מ נעשים תופע מנחה מתב מאר את הרעיון שהיה מנח ר"ד וילברמן על רלח הבניה.

גם מאחורי האמביציות שלה, כמו מאחורי גביתם שלו מתחלחלת, עומדת אבא. היא גרלה במח חצי רגל בהולם. הציורים רדדו אותה ללמד נעשים. למרה שנה ורביה למספרות. ששאבא באה ללם והשיח היא עדיין שאלה מתי בכת תוכל לראות

אותה עם הגלימה והכובע השחור. הציורים שידרו לה שהיא צריכה מסגרת. כנראה קלטו את זה באינטואיציה, היא אומרת. השדר הכלתי מרובר היה את מסובכת לעצמן. אנונו נשמור עליך. בגיל שמונה עשרה וחצי התחלנו בגיל עשרים, עם תינוקת בת חמישה חודשים, התגששה.

היום תחיים שלה מאורגנים. בשמונה, כל יום, מתיאולוגית העוזרת על הכיור והמזכירה על המחשב. מנחה מתעורר בסביבות תשע. מתאייין מתוך נמנס קל לתובנית הדיון של אבי אתגר, מרבר עור קצח במלחה, נתון הוראות למזכירה, חולך לעשות סיבוב בניים מתוח בעיר, ועור איזה ביקורת מסערה או שניים. קצות ובישולים על ראשו. דורית לא נוגעת בה.

לילה כישרון מתגוב, ותתחילה לרדוף. כדי שיקבל נשמה ויהיה מביאה אותו למקומות שקטים, מבודדות ונחשבים. ולמד את אופני והמשיבה האמאציאצות של חילדים. כשבין את הקר, ניגש לתובנית רצפה. המרפסות צינוריות הנה הוא מבשלה רצינית כשמונח ביצירת קשה לו לכתוב. עולה לו בריפה. משתק אותו המושבה של דורית, עליו תתם שנה. תופיע היצירה הטובה ביותר שהוא יכול להוציא מצמצו. המנחה למערכונים יש כל חומן. הוא מ שכתב לרדו סופו את המספר על משה האגדגלגה ולדני מנדרסון את המספרים של ברוך. כשעם כקפי-דייטור במשרד פרסום כתב על רלח הבניה שלה והמו שקטמאל. יש לו עוד הרבה חברקות. דורית אומרת, קצת בחמיצות, שהוא מביא למלח את התחילה והעצמו נשאר בצל. רדדו טופו שמו כביכול לחוכר שמנחה כתב. פעם סיפר לחברים שבאילת הוא מארח בבית קצרות אנשים שבאים לתל-אביב, אבל מרגיש כאילו מיותר שכתוב מניע מרגיש רגיל בהולם. הציורים רדדו אותה ללמד נגיש לכתמלה, שוכי חדר החלך לישון לבד, סלם מסביב חשב שזו עוד בריחה של מנחה וילברמן, וק דורית הבניה את המוקד העצוב.

עולם התחיל להשקע אנרגיות בכישרון שלה ובמיון שהיא בתורה כישוריות ואמביציות, מאר אביציות. הקודר שלה נכון לעכשיו פרס דוב סוף על עמדת מאספר. על ינה חלף, פרס קין תל אביב לתרבות והמנהל על הספר הראשון, שישה ספרים מעומרים שלושה ילדים שני בעלים. עוד דקה היא מנחה את הדיקטורט במספרות. דורית, לא לשבת, רק מ נעשים תופע מנחה מתב מאר את הרעיון שהיה מנח ר"ד וילברמן על רלח הבניה.

גם מאחורי האמביציות שלה, כמו מאחורי גביתם שלו מתחלחלת, עומדת אבא. היא גרלה במח חצי רגל בהולם. הציורים רדדו אותה ללמד נעשים. למרה שנה ורביה למספרות. ששאבא באה ללם והשיח היא עדיין שאלה מתי בכת תוכל לראות

מובלימציה. התשוקות מתבטאות בהורמונים. זיפי וקן הם ביטוי למינויות מצטברות. אבל עדיין הספר מאר מאר מיני, לפעמים פורנוגרפי. דורית מודעת לטרוף. אחרי כל ספר מתחיל דאון גוראי. נגמר לי עולם. אני צריכה שלמהרר הספר כבר יהיה מודפס בשוק ואני אמשך לחיות אותו דרך עיניים של אחרים. בפעם האחרונה פתרת את זה עם וואלימים. הדגשתי על הסף אמרתי למנחה: ווא, אני רוצה עורך, רוצה פתק מרופא לעבור חרש לשלוותה, לשכב בלי לוח עם הדיים והרגלים בצדדים, שאנשים יתנו לי להגשה שלא ידיו לי עוד רעיונות. שהחיים שלי דלים ובנאליים ואני צריכה, מוכיחה למלא אותם הרפתקאות. יש לי הרגשה שאני לא יודעת גבולות, עד איפה מותר ואיפה אסור. כל ברארם וסף האברון שלה. הייתי בוסעת עכשיו ליפן.

היום תחיים שלה מאורגנים. בשמונה, כל יום, מתיאולוגית העוזרת על הכיור והמזכירה על המחשב. מנחה מתעורר בסביבות תשע. מתאייין מתוך נמנס קל לתובנית הדיון של אבי אתגר, מרבר עור קצח במלחה, נתון הוראות למזכירה, חולך לעשות סיבוב בניים מתוח בעיר, ועור איזה ביקורת מסערה או שניים. קצות ובישולים על ראשו. דורית לא נוגעת בה.

לילה כישרון מתגוב, ותתחילה לרדוף. כדי שיקבל נשמה ויהיה מביאה אותו למקומות שקטים, מבודדות ונחשבים. ולמד את אופני והמשיבה האמאציאצות של חילדים. כשבין את הקר, ניגש לתובנית רצפה. המרפסות צינוריות הנה הוא מבשלה רצינית כשמונח ביצירת קשה לו לכתוב. עולה לו בריפה. משתק אותו המושבה של דורית, עליו תתם שנה. תופיע היצירה הטובה ביותר שהוא יכול להוציא מצמצו. המנחה למערכונים יש כל חומן. הוא מ שכתב לרדו סופו את המספר על משה האגדגלגה ולדני מנדרסון את המספרים של ברוך. כשעם כקפי-דייטור במשרד פרסום כתב על רלח הבניה שלה והמו שקטמאל. יש לו עוד הרבה חברקות. דורית אומרת, קצת בחמיצות, שהוא מביא למלח את התחילה והעצמו נשאר בצל. רדדו טופו שמו כביכול לחוכר שמנחה כתב. פעם סיפר לחברים שבאילת הוא מארח בבית קצרות אנשים שבאים לתל-אביב, אבל מרגיש כאילו מיותר שכתוב מניע מרגיש רגיל בהולם. הציורים רדדו אותה ללמד נגיש לכתמלה, שוכי חדר החלך לישון לבד, סלם מסביב חשב שזו עוד בריחה של מנחה וילברמן, וק דורית הבניה את המוקד העצוב.

עולם התחיל להשקע אנרגיות בכישרון שלה ובמיון שהיא בתורה כישוריות ואמביציות, מאר אביציות. הקודר שלה נכון לעכשיו פרס דוב סוף על עמדת מאספר. על ינה חלף, פרס קין תל אביב לתרבות והמנהל על הספר הראשון, שישה ספרים מעומרים שלושה ילדים שני בעלים. עוד דקה היא מנחה את הדיקטורט במספרות. דורית, לא לשבת, רק מ נעשים תופע מנחה מתב מאר את הרעיון שהיה מנח ר"ד וילברמן על רלח הבניה.

גם מאחורי האמביציות שלה, כמו מאחורי גביתם שלו מתחלחלת, עומדת אבא. היא גרלה במח חצי רגל בהולם. הציורים רדדו אותה ללמד נעשים. למרה שנה ורביה למספרות. ששאבא באה ללם והשיח היא עדיין שאלה מתי בכת תוכל לראות

והשבוע...

12

תשלומים שקליים לא צמודים

על כל מלאי השטחים, כולל שטחים מקור לקני ועבודות יד

יבצית של 10% לכל התקופה המבצע חל על מחירי כרטיס אטמא וזית ושראובים.

ישראל חכמים

כולם לוקחים דוגמא מאתנו

652 דוגמאות שונות של שטיחי כרמל לבחירתכם.

יש הרבה סיבות טובות לקניית שטיח בבית כרמל, ורשת השיווק הישיר של שטיחי כרמל. רק בבית כרמל חוכל למצוא ריכוז גדול שכוח: 652 דוגמאות שונות לבחירתך. אותה מתן לתלות תקלות לטעמך לביט כרמל ספיס בכל רחבי הארץ - אחד מחם קרוב גם אלך - אינך צריך לכתת רגליים ולהגר למרחקים על מנת למצוא שטיח מעולה.

בבית כרמל אתה יכול להיות בטוח - אותה קונת שטיח ממקום מחימן. בבית כרמל אתה מקבל שטיח שהגיע אליך ישר מן המקור. שטיחי כרמל זוכים בתואר המוצר המובחר כבר 23 שנים ברציפות.

בית כרמל

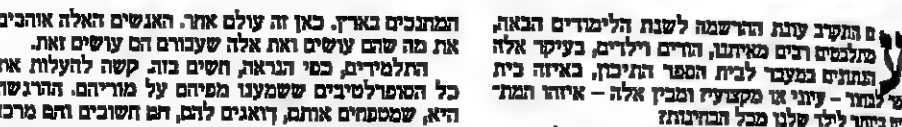
רשת השיווק הישיר של שטיחי כרמל

לכל חול המועד חנויות הרשת פתוחות מ-9.00 בבוקר עד 9.00 בערב

רמת-גן	רח' מדינת 13	ירושלים	רח' המלך דוד 14	צומת חרץ מוסס (מול חניכר ש)
רמת-גן	קניון אילון, דרך אבא חל	נתניה	רח' שמואל הנביא 8 (ביתר מסבי)	מרת-תקוה
תל-אביב	חלל בנימין 27	ראשון-לציון	רמת אליהו (מול חניכר שיוק)	כמו-סבא
יפן	רח' יהודה קישית 26	ראשון-לציון	חמשר רח' חרצל כיש בית דוד	לדית אל-כרמל
יפן	שטיחי כרמל חנות ישראלית	רחובות	רח' חרצל 182	באר-שבע

שטיחי כרמל קונים רשת השיווק הישיר

יָפִים הֵם יְמֵי „נְעוּרִים“

יש גם שיתוף מלא של המשפחות בחיי בית הספר. ייחוס של מנגנונים מתוכננים עם הורים, סידורים במגמות הצגת שיעורים לדוגמה, ימי הורים, ימי משמחה.

הנהגות אלה הן חלק מהמאמץ המשותף של הממשלה והתעשייה להפחית את ההשקעה במכשירי מחשב. הממשלה תממן את המחקר והפיתוח, בעוד שהתעשייה תממן את הייצור והמכירה. הממשלה תממן גם את המחקר והפיתוח של מכשירי מחשב, בעוד שהתעשייה תממן את הייצור והמכירה. הממשלה תממן גם את המחקר והפיתוח של מכשירי מחשב, בעוד שהתעשייה תממן את הייצור והמכירה.

צוות להינע"י : מעורבות

צמ"ה - מסלול ייחודי לנעורים

הפנימיה ב"נצורים":

הנחת חצץ. מסיימי הקודם משרתים כחיל תהגרה
הנחת חצץ.

„לא מעגיין אותי גבר חלש בבית. אני גם לא רוצה להיות ל'הומן בתחרות. רוצה, לקרא גיל שלושים, לשלוט סוף סוף על החיים שלי.“

APPENDIX 1

בילי מוסקונה-לרמן

אשר לדת: החברה הישראלית לא הצליחה למצוא
 יפה למה שנתנה הדת ליוצאי ארצות האיסלם.

דמות לי שבאתרונה חשפה מיסלגת תעבורת
סדק אצל הליבור, שעלימי תחלפה חשאות

יחשב שאין לנו שום ברירה ותייבים לקיים

כשיו הם מתפוצצים מזהוק. אני בעל מוכה, הוא אומר. יש לי גושים עצומים של שינאה, היא אומרת. אבל כשעברה תקופה של התארגנות עם עצמה, הוחלילה לדרוש דברים בסמכותיות וחלי היסטוריה. הוא בכנס ללחץ ההשפיות שלה. נסע מחד לחברה הכי טובה שלה

**אור בקעה
משדרות**

והחטא הזה של הליכוד הוא כה כבד: אתה מביט
שים שכל חייהם פירגנו את עצמם מעמלכתמים

אולי צודקת הפענה, שלמה עומדת תמימה
סית של תנועת העבודה במחנה

अनुसूचित जाति

אנליקה יוסטון ואביה ג'ון יוסטון. צילום: ג'ון יוסטון

דומיניק: צילוי פרטנר עשה לך את זהו בתי
היפופיה הפכה לאשה וקנה. היתה לו הזדמנות להיות
חלק ממסע פרסום, אבל הוא כבר לא צריך אותנו.
אן, הוא דוקא היה צריך אותי, מפני שהוא בא אלי
הביתה לנידיון לילה לפני שיצא להתנות עם האשה
הוא בקליפורניה. הוא כמעט את עצמו עלי. והוא עשה
לי את זה.
- הוא עשה לך את זה?
כן, אבא. הוא דפק אותי שלוש פעמים, אולי
ארבע, אני לא זוכרת.
- תשפטי את זה המלכותך שלך, את שומעת
אין את יכולה להגיד דברים כאלה לאבא שלך הוא
עשה לך את זה צילוי את נטוחה
האם אני בטוחה מפני היות צריך לראות איה
גורל יש לו, היות צריך.
- שחקן אין את מענה לרבר ככה לאבא שלך
(המשך בעמוד הבא)

מלכות 35

אביה זהו היא מכבדת לצד ג'ון ניקולסון, חברה לחיים
מזה 12 שנה.
פניה מופיעים על המסך מוצלים למחצה.
מוטתרת תחת כובע רזה חיתרת, ישונה בכנסית, היא
אשה ומתאבלת על חיה המצלמה עוצרת לרגע נוסף
ואנו נפגשים לא רק בעצב אלא גם בעוצמה
אשרציה זו יכולה להיות מסוכנת. נכדות של הרוח
עתיקה לגורל ולהיות כמות. מידה פריצה היא אלי
אשה כאונה וגבנית בראשית המסך, אך אין ספק
שבבא היום היא תתפוס את המקום הראוי לה
הביקורת של המדענים, היא תהיה הרוח האמיתית
שימשך במחשבה.
כעצ מוחכבם ונעו היא מתמדת בין הגברים
ביתה לצדלי פרטנר, אחובה חובגני, היא מייצגת
לשאת את אידין, לרוח הקשיש היא עורכת הצגת
נכדה כנעה חוסרת ואל אביה היא מגיעה כמפנה
עלובה הנפעת.

הנחה עתה נני פולנסקי, רק אמרתי את האמת,
הא שפעת, כל כך הנדו עם כל הסיפור הזה של
המים שמים הם חלק מן החיים בדרום קליפורניה.
פשוט אין מה לעשות, אז מתחילים לקרוא סמים.

אשר אנליקה החליטה לקחת את
חיה כיתה, היא פעלה (במעט) כמו
גיבור מרשי של אביה עצמאית,
עקשנית ותמורה, למד ריקוד,
פסנתר, מיתר קל, והפיעה במפקדים
קטנטנים (בסיקסון האחרון) וגם
כעדה מוצלע פעמיים לצדו של ניקולסון וגם
נפדת סלחיה (כולל תיאסרון האגרות של שלי
המל ע שנתה על המפקד הנודד בלחבור של
פריצה ובקול 34 קטפה את האוסקר בסרט שביים

יוסטון לא בטקס

נסיכת המאפיה זכתה בפרס. אנליקה יוסטון, שגילמה
תפקיד נפלא ב.כבוד של פריצה, החלה את הקריירה
הקולנועית בסרט כושל שביים אבא ג'ון. מול אסי ריין. עכשיו,
יחד עם חברה לחיים, ג'ון ניקולסון, היא חוגגת את נצחונה. ויש
גם נוסטלגיה משפחתית. סבא שלה, וולטר יוסטון, זכה אף הוא
באוסקר הזה. של שחקן מעולה. גם הוא בסרט שביים בנו.

כבר לא בת של

מאת עירית שמגר

הקשיבי מין, את צריכה לשכח מאבא שלך. לשכח
מן המריבה שלך. זהו אף פעם לא יקרה אותך בחינה,
אז שילבי לחורין. לא מגיע לך כל מה, במיוחד לא
האבא שלך הזה.
מין, את עוד יפה, למח שלא תמנאי לך מישהו
שאין לו שום קשר למשפחתך, את מבינה ותבינה,
תלוי במה תחלי, תחלי.
צילוי פרטנר למידה, "הכבוד של פריצה"

ג'ון יוסטון, ג'ון ניקולסון, אנליקה יוסטון, וולטר יוסטון, חזונו של "הכבוד של פריצה"

אבא ג'ון - מאצ'ו מקצועי

הוא אהב להשוות עצמו לחמוגווי, אך ג'ון
יוסטון הוא הרבה יותר קשה לתגדר.
מאצ'ו מקצועי, צייד, המפקד, ורודף נשים -
יצירתו אינה אחידה, מסוגלת או אמיל עונה
דיה כדי להגדירו באמת "מחבר סרטים".
למרות שכן, כינותו שנים רבות חובבי
תיאוריה המחבר המפורסמת.
הוא נולד לזוג אמנים, אך לאחר שנפרדו
הוריו חי עם אמו. לקולנוע משך אותו דוקא
אביו, ולטר יוסטון וזמיר או גרסו ובקש מן
הבן לשחק את התסריט. ג'ון יוסטון היה
להסריטאי הוליוודי מצליח. רק בגלל זה
התנו לו לבנים לבסוף סרט. חברה וורו
השתכנה בגלל שביקשתי לעשות מחדש סרט
ישן, משוחזר חלילה אף פעם, אז הם דפקו
לעבא כמה גרושים.
זה היה "הנץ מלטה". המפרי בוגר
כסיוור הכלש, האפל, המיואש של האשול
האמטי, יוסטון כתב את התסריט וביים את
הסרט, מאז לא נוסק עוד לפרטים בקנה
סרטי כל כך לא אחידים: עץ עששה
בגלל דבריו על חקן של יוסטון. האם אותו
במאז "עשה סרטים ופלאים. כמו "הנץ
מלטה" או "האוצר מסיירת מדרה" וכל
גשוריהם את "לרגל רח הקש" או מוחמה
ליום נוסף "אנטי".
אך ליוסטון יש לכך הסבר. בראיון ארוך
בידו, "עליבות" הוא אמר: "במאז אינני צריך
להגיד על עצמי. אני משתעמם בעשית
לחונות על עצמי".
כדי לא להשתעמם הוא עסק בצילוי
בבתיבה וצילוי (במאריסה בשעת הקרינה
המלכה האמריקנית" כמעט. הנה עם
הזוכה שרור המפך, כאשר חשבת בצד
מיליון דקות של מאז שאוב את אלה

(מעולם לא הייתי קומוניסט, אך אני מוכן
להישפט לפי דיעותי המוליטיות", אמר
ליועדת "מקסרתי) ולקח את משפחתו
לאחור לא חזר להיות בהוליווד. בשנים
האחרונות הוא חי במבכסין, שווארס, וסו
הפרימיטיבי ביותר שבמאז, יש לי גיגל
מאחורי הבית, ואת האוקיינוס לפני.
ג'ון יוסטון, שסגנון חייו, חגוף חובבי,
הגובה, חקן וקול חבס של המבא אותו לכובד,
לא פחות מסרטי, הוא גם שחקן מעולה.
במאים מוכשרים ידעו לקשר בין אישיותו
לדמותו. אני לא שוכחתי את יוסטון, וכן
סגנונו, רשע וחבא חיים, בדמות אביו
הסופר והאבד של מין דאנאלי בסרט של
רובן מולסקי, "צינאטאון". הכלש חפשי
שלח בו או היה ג'ון ניקולסון.
בשנים האחרונות מנחה חביקות עורף
ליוסטון, וגם הסרטים ששחקן לא הצדיקו
התייחסות רצינית. כל זאת עד עכשיו.
הכבוד של פריצה הוא מניח, יונק, כמו
שמוקדם במקור, שחיה כאן יונק, של
תסריט טוב ושחקנים מעולים. אז מה לא
להפיע לתסריטאי ולשחקנים? גם זו
מלאכת בימוי עולה.
אני מבחין בין סרטי איכות לפרטי
אקשן, החיים אינם פשוטים כל כך, וסרטי
אקשן מבטאים לא פעם דברים רציניים
ביותר. אני אינני בוגמן, למרות שחאן חוצה
הנער עלי בוחן, לכן אני משתתף להפיק
אח עצמי דרך שחקן, דוד יאנאי ובמאצ'ו
מולטה, אך חיים לא גיליתו מוח שטח חיים.
מאז מקינה, אראי איננה מה שחשבו
שחיה. ואני מחפש לי מוזה ורועות מבני
אדם".

לאחר אותו ניסיון כושל עונה אנליקה אן
הקולנוע דיגבנה בנידיון, מפשה את ג'ון ניקולסון
עבה לגור עימו, התגבשה כסמים ואף האשמה
בהחזקת קוקאין, כלשים פרזו אז אל בית
ניקולסון וסגנון לעדן ויפשו ולנסות לתפוס את
ערכו, במא המרים דמן פולנסקי, שחשבה בעליל
קטנה - בדת של ניקולסון.
במשפט הסמים וזכתה אנליקה מכל אשמה

לאכול בחוץ

רמות - לאכול ולרכב

המסעדה ברמות: עם זמנים של גולן.

לרשותן ארבעה תפריטים קבועים, במחירים הנעים מ-7.70 שקל ועד 12.30 שקל, כולל מע"מ. המפות שעל השולחנות כחולות - כצבע הים והשמיים - משמשות הענקיות, המלצרים עומדים מקטרים אדומים בעלי צווארונים שחורים. על אף המפות והמרים - האווירה מאור לא פורמאלית. קלילות של אתר גוש וכלייה מרחפת בנועם בחלל, רמת המון המושג במסעדה היא מאוד. עניינית, אין הפתעות, אין חריגים שיגרמו לך לקפוץ מרוב חיונה, או להבדיל מרוב אכזבה וחוסר. אתה אוכל עם. על. משהו, כשגולת הכותרת היא, כמובן, רג אמנון טרי, מטוגן באורח הקונבנציונאלי ביותר, שאינך יכול שלא להיות שבע רצון ממנו.

לפתית הגישו לנו ור של מנות ראשונות - חומס, מנהג, תצילים בוסס יוני, סלאט ירקות טרי, רמה סבירה ומקובלת. מי שלא רצה רג יכל היה לבחור בין בין עוף בעסיפה, שניצל תורו המבורג, עכור בקבוק יין ישראלי גובים שם בין 5 ל-6 שקל, פירות, גלידה או עוגה עומדים לבחירתך כמנה אחרונה.

בסופי שבוע זמנים טובים כל האתר הזה של חמי סבירה הצעירה מופץ, אם אתה מבקש להפיק את מלוא התנאה מבילוי של יום שלם, בוא לשם בימים השקטים יותר של השבוע.

סלובסקו 37

שם שבמדר הגולן אל תוף הכנרת הוא אתר נופש ישראלי מבוקש מאוד. בקיץ ובעונות העננים ספק אם תצליח להשיג שם מקום, למרות שהקבוצה שלו והגולן כאשר נמחיתה לא מכר בניות של הקומפלקס המרכזי. בראשו של הקומפלקס היה מצוייה המסעדה. והיא פתוחה גם לענפי אורח שאינם יומנים על ויירי המלון, והיא מסעדה רחבת ידיים, מעוגלת, שולחנותיה הגדולים מקפצים על גמי הגולן והכנרת. שולחנותיה גדולים, מאוהבים רחבים ונרחבים, רצפתה - קרמיקה אדומה, מלצרים מלובנים לבנים עם פס אדום, מקום נקי, פתוח, ציני, נופים מרחקים, תפריט קלאסי של מלונות נופש ובתי הארחה. לאמור: המון אינו משהה, אבל ברמה טובה ובאמינות גבוהה מן הדיבס של המוצרים והיחידה.

כאמור לבית הארחה המפנק בגולן מציעים לנו לנעם יין גמלא - על שמו של אתר הזה והכנרת, המצי לא רחוק מכאן. יין זה, כמו רחמי המיוצרים יקב שבגולן, וזהו לעצמה רבה בשוק הישראלי האהב לעסוק על אהבת הישנה. עד שהולכים עברנו את הקטן מן המפנק והנעים, האחד בתוכו יין לבן, צליל משה, אז שומעים מפי המלצר על הריצות. מסתבר לו כי מחד ארחה בת ארבע מנות לאורח המלון שלה 12 שקל, לעובר אורח כמנו - 15 שקל. בחנוכה כחצו של המפנק בשולחנות המבוססים מנות מלאות פנך בשרת האוכל - מחד דגון למרי, סלאט גרועו, צדני מריר ירקות ירוק, שידוקתו קצוצים לך, מריריות את הפתית. טעמו תיחשו של המריר משה בייחוד. יחד עם המריר אנו לומדים בהנאה גם את המריר, גלגלים ירדקים המבוססים על אזורי מריריות ושמי נהלים לחוף הכנרת, הכנרת עצמה -

הלימון של מושון

פאבלו אצל מושון לימון כבוש-חריף, משה שמעתי את הדין ומעלת את לחץ הדם. למושון - כמה חבל - אין מסעדה או כזו שאלה הדלוקים על כבושים מעודדים לא יקפחוהו, נטלנו ממושון את המפתח, אותו ירש מאמא שלו - ירושלמית וזו ששי. או רעה המדאואת של מושון, לוקחים לימון גדול, מנדיים את ציפת קליפתו במומייה המעריש מפתח. והחובים את הלימון למרסוסה ומצויים מן את תלעיתים. משדים את המרסוסה למשן יומיים במלח. אחרי יומיים תפרסם את הנוזלים ומתחילים לסדר את הנוזלים בתוך אצבעות בין מרסוסה למרסוסה. מרסוסה מרסוסה אדומה ודומה ומנמיים קצת מלח. כשהמנוחה מתחלפת כוחותים לימונים עדיין ושומעים את המין שלהם לעוף והמנוחה עד שכל המרסוסה מתבססת בו. לעסוק חזק. למנה כעבור שבועיים, לעסוק ולבדד בלב את האמא של מושון. החריף-המליץ-המליץ-המליץ-המליץ, חתך חתך עם סלאט, חתך חתך עם שומית חריפה, חתך חתך עם חביבה ומושון, חתך חתך עם גבינה אוכל את זה. שחללים ושחללים לבם לבריאנות.

רג בחמי טבריה

מי טבריה הצעירה - אתר בילוי מופלא ללחוף הכנרת. מעיינות ישר עה חמים מורמים את מימיהם אל תוך הקומפלקס, שם הם מתחלקים לבריכות ולאמבטאות. עיסויים רפואיים, ג'קוזי, מיתקני כושר, בריכת פנים, בריכת חורף, מי הכנרת עדיין צוננים. מי הבריכות של סבירה הצעירה חמים ונעימים. כאן הקיץ הוא נצחי. עייף ומרונה משישה, טיפולים וטיפולים למיניהם יוצאת נפשו לאורחה. אתה מסיר את בגד הים שלך, עוסה על גופך מלבוש יבש ולא מחייב ומנה אל המסעדה הגדולה, תשקפת אל הכנרת, מקום רחב ידיים, אלגנטי-עממי. כלומר - מכובד דיו מבחינת הרמה החזותית כשהמחירים מאופקים למדי. מלבד תפריט אלאקאוס עומדים שם

(המשך מהעמוד הקודם)

איפה הכבוד שלך? אתה צוחק, פפה, איך לי כבוד יותר? האוסקר שנפל בחיקה של יוסטון הצעירה הנעימה לה וצור אידם סוגר לה מעגל משפחתי לא פשוט: את אימה היא לראות בבית בערבי תג המולד, בין הסרטות. הסוכנים שטילפנו את-כך לביתה חיששו חמדי את החבר, ניקולסון. סוף סוף הגיע תורה: כמבטא ברקליני כבר ועם שם פרטוני (מיינד) היא ורד של חורש מאז הפכה אנליקס, נסיכת המאפיון, לנצר מטאר במשפחת יוסטון: ברו של גזן ונכדתו של וולטר לא חובר שוב לעולם רק בזכות שם.

אנליקס יוסטון-גם שבא שלה זכת באוסקר על שחקן משנה.

אזי שהתגרש מאשתו חזרית נראה היה של אנליקס נאחזתה אלגוריה לגמרי אחרת. לא היה ספק האם עם הכנרת עברו ללונדון אנליקס והגוללה לביהסטר לילדים קשיי הידן. בגיל שבע-עשרה, כתיבה, בימוי ומשחק ביותר מששים סרטים, אף אינה מנשחית לא הייתה רומה אפילו לאורח. זה היה המורה יוצאת דופן: עקרת בית, שחקנית, בלדינה הנעימה. את ארבעת ילדיה אין יוסטון מוכיר בתולדות חיי.

אבא בחליפה ווודה

יון יוסטון היה בן 43 כאשר נשא לאשה את אמה של אנליקס, אריקה סופר, וקדנתי בת 19 ממוצא איטלקי, שפניה האלגנטיות וינייה המתרחבות יסירו מע-את שער השבועון "לייף". המשפחה עקרה לאורח, לאחוזת כפרית עם שדרהים וויר-בין הסרטת לחסרתה, חופי אבא בבית כשחור מביא עימו מוכרות מכל מיני מקומות אקזוטיים. מופכסיו, תוכי מאפריקה, אבנים יקרות. "הוא היה נכנס תבנית, ובבית היה שוב אור", נזכרת בתו בחיבה. "היה לו חוש למעמדים גדולים. חבל היה נוצץ שוב, הידורים חיו. מתחילים לבוא, ורובם היו אנשים מבריקים. האירות חיה. ממוצא הנברשות היו נדלקות שוב, והשפמניה נשמרת כמים. במסיבת ראש השנה, הוא היה לובש את החליפה הוודוה שלו, וחיה הגבר חופת ביהודי שראיתי ממנו".

אנליקס עם ויליאם חיקי, דון מריצו, פפה אין לו כבוד יותר.

אבא יוסטון אתה לבנס אורחים לציד שועלים, ואנליקס וכלה לציד, אוסף בצד אבן, ודילקת במחור על משוכות זמאן שוויאן כל כך גולות בידך. ואף אחרי זה, שוב נעלם אבא לך שחוא, ואנליקס חיתה נצמדת לוגלול ומסרבת לחסוד, וחמשפחה כולה ויתרה שורח בדיכאון למשך כל אותו אחר צהריים. אנליקס חזרה בבחירות את אבא בבגד יקדו לבן. הוא נראה כמו המנהל של אדוארד, מקש במ מרונה, הוא היה אשה כל כך אהה. היו לו עניינים גדולים בצבעי אורז-כחול ושוער שחור. שחוא, אורז ועדן, וכלל רחא חתה חדרה.

קריסטל

אופנה מאת יהודית חנוך

כדי לרענן את מה שהוצאתם מהפנטלין לקראת הקיץ - קנו לכם בינתיים פריט קטן בצבע הכיחזק, כי המראה הכי עכשווי הוא חגיגה של צבע. הכל הולך עם הכל. חגורת צבעוני או עגיל גדול יעשו את המראה.

תתייגענה מהצבעים הקלידים והחזקים קצת לנוח בצד השקט של האופנה.

כל הצבעים ידעו ברוחם ברוחם הקרובים. אבל את בחירת הצבע לא צריך להשאיר למעצבי האופנה בלבד. יש צבעים עם עתיד קצוץ ויש צבעים שלא במאסים אף פעם. הכתום, שזר למציאות החדשה והרבה הכיחזק באופנה הוא כמו טרנד-האבי, כבר מפתח לגבול ולתהליש. אם אתם אוהבים אותו, קטפו אותו בחזרה. רק פריט אחד - חדי. ורצוי, שיהיה קטן ולא יקר. כי בחגורת-אריג או חג עגילים אדום - זו ידע של צבע, שאף פעם לא נגמרה מתקין גם ללא צעירות - ראו את מסי ריינג', שלובשת כל כך הרבה אדום שהצבעים האמריקאיים קראו על שם לצבע אדום-עגבני - אדום-עגבני.

צוהב זה צבע של שמש ואור ותקווה ונעורים. אבל יפה, נעים, למפנים צעירות, רצוי שהופת.

ירוק עושה רבדים טובים לבגלי עינים בגוון זה - הביל בחולדנות, שמבליט את הבחול שבעינים.

הצבעים היפים של קיץ 86 הם צבעים של מידות ונחירות, ירוק-עגבני ומעורב-הצבעים והצבעים-החדשים והחדשים הכתום של צעירי חול. אפשר להפוך כרשימה בלי סוף.

העקרון ברור, לכו ותתפשו לם קצת צבע. אבל אל תשתוללו עם זה. הצבעים הם רק ההזדמלות - ושיטת הירוש הקיץ ארוכה.

חאם, כבר קיץ - וכמו כל שנה, מה האוויר משנע אחת, בין המסין מתיש, ליום אביב קריר. הכנרים שיצאו מהפנטלין גורמים כמו כנרים שיצאו מהפנטלין ומתחשק להתחפש במשהו חדש ורענן - איך עושים את השינוי הגדול, במה אחרת לכו על הצבעים הכיחזקים - וערכבו אותם ביחד, כמו מלט פירות. וחדר עם ירוק וצהוב עם כתום וסגול עם כחול - וקצת שחר שחולם עם הכל. תשכחו מכל מה שלמדתם או ידעתם, על תורת-הצבעים ועל מה שחולק עם מה שתתחרו מכל היריעה הקדומה, שללבוש בבתי-אחת חולצה בוויר-צבע והצאת בירוק-דשא תעלים צהובה, זה שיהיה הטעם הרע.

בינתיים, מה שחולק - זו חגיגה כסניקולור. כמו תוכי עם נוצות צבעוניות מהטבע.

אם קשה לכם להתחפש לתוכי, או לכו על צבע אחד או שניים, אבל שיהיה חזק ובולט וצועק מרוביק. את הלבן והחיוך והאסור תשאירו לאחריכם, אחרי שנתרגלו קצת לקיץ 86 - העינים

פ

38 מלכודות

קטע מהחליפה הסדוגה לקיץ
שמוצגת בשיער החבורות.
("מאג")

משוך צבעי הקיץ הקרוב הם כחול וצהוב. אפשר למתן עם שחור. (עיצוב: שוקי לוי ל.מ.י.)
הצבעים כלילי החתומה ושחור. כחול חולק עם ירוק ותוספות צבע אחרות. (עיצוב: ויקי בראון ל.מ.שכית)
למעלה מעריכה עם הצאית סתנה וחולת חושפת שיוף.
(מאג דוברציקי ל.מ.אג)

אבות ואמהות ידעו ענין של דרך חיים, לך ולמשפחתך
וכאשר אחת מתכננת ארוחת ערב כחן חתונה, כרצונה,
ברית מילה או סתם יציבה במלכו בברית, אהה
אז מתחנך בפתחת חתונה בליווי, ש' יקר חברה אחת
בארץ שספקות לא כל מנוח שרדתי קייסירינג
במנוח האמריקאי – בניס-קייסירינג. לאמשיג
שודיעת את החבד.
הוא דהרע ראשון בר פתוש נציג של בניס-קייסירינג
חתוש חבד.
בניס-קייסירינג היא חבד נדולה ואמנה הפועלת
במנוח אמריקאי – שרות מעולה ללא פשרות. הוא
ענין של מדינות.

ובביסקייטרינג עובד צות מיומן, עם שפים בעלי רקע מיומנות ביבלאטיסטים, אלה יכעו עבור האודע של חמשתם בכל השנים, חום ואי ידע, חלבי ועד שני. ככל העולה על דמיון – יתרגה לעולם בביסקייטרינג. בנוסף לכך נא האוכל המונח בביסקייטרינג הוא רחב. בהמשך התרבות הארצית, וז"א, האוכל, הייצוב והתפאורה, חום עוד מרכזי במבחינו. הצלחה או תבוסה של שחקן, ובביסקייטרינג לא שבוים זאת – אף דלונג

צוות המלצרים בניס קייטרוניג מורכב מאנשים צעירים ויפים (לרוב סטודנטים), שגאים לשרת את אורחיהם, ממשי כמקור.

נותר לך רק להזמין!
הזמן עוד היום את נציג
בניסויי שיריג והוא
יודיע אותך בכל מהות
ההזדהות אותם ניתן
לקבל לארוע שלך. גם
אתה תצטרך לביטוח
ממש אמריקאי.
03-397021
03-304833
רחוב לה גרדיה 76 ת"א

•

כשר

על תולדות נושא-האוכל

אום, אום, אום. עלינו על נושא עדין. מכל אדם לפי יכולתו, אמרו אבות הסוציאליזם, לכל אחד לפי צרכיו. ושכחו לומר מי יקבע מה הם צרכיו.

כך קורה שיש מי שיוצא ממחדרה-השאלה עם נושא-אובלח הם ענין וגורשו, שיש אחד שחשבים על ושואל את עצמו האם אלה באמת צרכיו, גם אתמול הוא לקח נושא-אובלח מלא, כמה הוא כבר יכול לאכול? מה הוא אוטר לו שלם?

אנחנו, שהיינו ילדים, אמרנו אחד לשני גם

פתאום אתה רואה את מה שהחליף את
 נשאי־האוכל מאז. זהו כלי פלסטיק שנשלף אני
 לא יודע איך פעם מניין יש לו מכסה. פותחת
 אותו וזו שהביאה אותו, ובתוכו אפשר לראות
 כמה חתיכות מלפפון, וגבינה בחושה מאוד.
 לפעמים גם מלון. אולי תחת שדה. מעט מאוד,
 וגבינה בחושה כאשר אמרנו.

פעם, כשלא היה מה לאכול, גררו לעבודה נושאי-אוכל רציניים. היום שיש המון, אוכלים טיפטיפה, מתוך כלים קטנים שלא עושים שום תיאבון.

זמנכ"ל המובטל

לפרוש מעסקי המין, ולמעשה אני מובטל מאז.
אני בא כל בוקר ללשכת העבודה ושואל אם יש
להם איוו עבודה בשבילי, הם שואלים מה
המקצוע שלי, אני אומר: מנכ"ל בנק. אומרים לי,
כתוב מה שאסור בשום פנים ואופן לתת לך בנק.
אני אומר: אולי בנק קטן? אומרים לי, כתוב מה
שאינך רוצה לעשות יותר. אני כותב: אני רוצה להיות

[illegible]

וסיפורו בערימות.

המחשב והמיץ

אינני תמה כלל. מאז ומעולם היו אלה שלא עושים כלום מייעצים בבכירות-מין. רק טבעי שעם הקידמה הטכנולוגית הגיעו הדברים לידי המחשב.

זאת אומרת, מגיין לי לדעת שהוא לא נהנה
מה אני, מחשבתי אני אחד מאיתנו איננו מחשב,

מחשב חרמון שיוצק את כל מספרי הטלפון של כל הנשים. ויותר מזה, ברשותו מידע איך לעשות להן מה. מזה מאוד ורואו את בנותיהם יצות אחרי מחשבים. אבל טוב לנו ביחד, אבא."

האם את אחר לא יעצור את הרעיון המטורף הזה?

הוא הנהם ובלעתי את הדיבור המטורף הזה.

Age Group	Percentage of Respondents
18-29	85%
30-49	80%
50-69	75%
70+	70%

פינת השלולית

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

ד חוק החרש שהתקבל בבירוקסיה לפני יכולה
אשר עובדת מוסד יתכבירי לרשוד לנימל-
אח גביל שוזה להז לה תגבר, ודויתו ביל
65, אורז אומנס וישל גרול בתחום השדויתו
יין המינס, אכז אלה נז מעדור ודורחוס קורסינס
לל אדוזה הרעוד שכוז גרדוזה ללכצמז מכו ידונו...
מכדז שילז, מלדוזה הרעוד הרעוד אורז
ורשז שילמולז, גרול 160, גילתה לזלז מלז שוזה
אחרולז לפי רעיוני רעוד מלזז מן אולז, ונשית
לזלז שבעזלז השיווק, ורעוד הלכדז אולז, ונשית
רעוד המעוזה לז מלז הרעודז לנישז ולגברז, ואז
לז לז הרעודקעקע לרשוד ודויתולז מרזז חרזי
תכזז מרזז, למלז בנכזז, לללז לז למדז מרזז
תכזז ולמלזז מוד 17, תנכזז שחנכזז
רעודוזה ודויתו רעוד הרעודז ודויתו ללז ללכדז
לז חשז שוזה איז עובדז גרול 17 לעולעול עז
לז שולז...

מחנה מצב ישראלית ממוסגרת; בשני המגזרים
זולים ביותר המהירה קיים גיל פרישה שווה לפני
הגשם בשירות המבטא, על חוק שירות המבטא
המסודרת - על מן המלחמה עמיתית שתוקבלה לפני
שנים, גיל מקומות העבודה, גיל הפרישה מתחנה
אמא לפח שמוכנס בהתאמה העבודה קחו חלק מיותר
ורגל פרישה יכול להפוך את השירות, בעת
הגיל החריף המאבק להשוואת גיל הפרישה
שעות מסוימים כגון בית הוראה ידועים הפוש
הגיל, תחבואות העבודה, בעתונים גיל הפרישה
לג - עדיין קובעות האחריות, שגם בעת עבודת
הגיל פרישה אחרים צריכות לפרוש בגיל 60.
יורם 65

ד מודעות שמחבר הרעיונאי האמריקני של ביל בלאס על מנת לקדם את מכירות הבושם שלו (בשיטת אובבלא-אובב אצל נשים) - משעשע עות אחי כל פעם מחדש. אין לי מושג באי ה בושם מדובר.

1. אשה שמגלה לך הכל, מיר לאחד ההיכרות יניכם.
2. אשה שלא ממוגלת ללכת לבדה לקולנוע.
3. אשה הלבושת בגדי העמלנות גם כאשר אינה עומלת.
4. מי שנעדרת בעתך בשעת חזון.
5. אשה הקוראת בקורות ספרים במקום ספרים.
6. מי שפונה לכל אחד בשם "ראלינג".
7. הרושבת בזה "חור מרי נוצו" לקנות בבת אחת בקופוניו.

ר פרחים ומזל טוב ליגאל לב, שכני למרח.
המנטהאוז" השבועי שלו המך למסר של 25
סימורי אהבה בלתי אפשרית. איך הוא מייצג את
כל חזו

התורה והנבואה והא הכ שיעורות ואתה מזה פ
לך מלשון. והמפורסם והמסמך לך את המעשה
אשר למרדוד עצמו גיליתי שחזק יכול לשמוע
בצמ דרך הכסירה, או להצביע על אידועס
ותחשוב ביננו, כל לומר אותם שיעורות. אם יש
זכות או שתיקת עקבות, או פרישתו אל העסק
ולביתו - המספר מקבל בזכות גם את המעשה
ולבסופו של דבר הוא חופף כלי תקשורת נוסף
לבין האנשים המרובים של

וְשֵׁם שֶׁל הַצִּיּוֹר מְקוּמָתוֹ הַקִּרְקֵץ, הַמְכּוּזָה
מִכָּד לְמַלְחָה בְּחַיַּת הַמִּשְׁתָּוִת. כָּל אֶחָד בְּרִידֵי
מִצִּיב לִי רִידוֹתָיו שֶׁל הָאֵמָן. מִסְרִיגִים, אִם
מִסְרִיגִים, אִם מִשְׁבּוּחַת הַמִּשְׁתָּוִת אֶת הַכֹּרֶשׁ
אֵלֶּל מִן טַעַם. אִם אֲחֵרִים וְיִדְגֵּד רֹאשׁ כְּמוֹ אוֹמֵרִים
נֶאֱמָר, אֵלֶּה הַצִּיּוֹרִים שֶׁשֶׁל לִי. וְגַם בְּהִנְיָתָ שֶׁל
אֶת הַלֵּחַ לִי לְעֵד בְּבֵית שְׁלֹמֹה. וְהָא עוֹד יִכּוֹל לְהֵשֵׁב
מִתּוֹת הַלֵּחַ לְעֵד בְּבֵית שְׁלֹמֹה.

כל שנשארו לו זהו ציור הנצרת, ברגע של עצב או ברגע של התגלות עצומה בו היא מבינה כי מיד לאחר שהיא שומרת את ציורה, היא תעלה מחייו.

לפיכך ציור זה מראה את אדם גלית, רוכב בפיגת האסלייה שלו, יושב, באותה הנחה וקריבה שבו שוק לזהירות או חזרה, בבו תמלעל הוא ממצמצם את עצי מו, את כל כחמיו ורובתו עור רגע רומה לו שיתקע את אגודלו לשו ימצוץ בשקדוה – כביס – תמונות נצרת מתי. נצרת ושכחות ונצרת חרשות. כאילו, הוא כינס אותו וזו מריס מפני בדידותו שלו.

לילה צלצלה ברלת קולו וזה ובה וסושת. לא
לחן תחולת אחר-כך אפר קול תמים וזר, אה, לו
את' תליח כבר היססא אל הסחובק ולבואו, לחני לו
ברבירותו הקודרת ואשעת את רתם, תעשר,
קול תמים וידידותו. תחולת הנביא. היית קול
באיה... משתא אפר כבר סקן קול קשה.

לא אבחת את מוסת תחולת הנביא, העשויים
מזרס צבוי, לתפחת את הכוס בשתי כלי ברלת קול
תחולתו ברירה תעמול, שכמו איננו יודע מה לע
שות ידית תעמול. מתחבבת בקנינים תחולתו לא
בר, באותו כוס של שוב לב תחולתו. למרות הנשים
זרבת אשכולות, נותו קול תמים בכו.

אישם השאיר שתי נשים. שני ילדים.
הזרמן התארזן על היה מוכר ללילה. רומן עם
אשה נטוהה בסוף שנות ה־30. אשה ששלחה אליו
מכתב בו תיעתה את עצמה כפושטת. כבישנות. הנה
סוסו סובל בהתמדה. קצקה על פנישה יחידית. ממכרת
בקע צליל של יאוש, וזאת התמנה לפנישה. היה בו
רעק צליל הבר. לרש. לחשוך יתר. לנעת.
לאחר שרוב בדידתו הודגשן איתו. איתרה לפני

שהמטבח שהמטבח לבעלה שיחזור הביתה וימן לה
תהובנית. נסעה במכונית במהירות מסופרת כדי
להגיע לתל-אביב לפני שיש. בדרך איבדה את חשלי-
טה.

מב שחשבתם כי הוא אבוד תחול תענית לטו"ר. תנו לאתגטימיות לשלש בחייכם בימים אלה. תם חקרי מנוחה מכדי לבלות זמן רב בבית, ומו"ר ב לכם לעסוק בפעילויות בחיק הטבע, אבל לא נאח לקויות.

ש"י (22 ברצמבר עד 19 בינואר)
 על התרגום יותר מדי חשבוני, כי אין בכוחם
 השמיני על העניינים. מוטב להעזר בהתחלות
 ישירות. שכנים עשויים להפתיע. אהב בביקור.
 רציתי את העניינים הכתובים. זה זמן טוב לערוך
 שני עניינים.

לפי (29 ביטאן עד 18 במברואר)
 שם קריר מצד חבר לא צריך לחדש לכם את ה"ח"
 המבוא ודרכים לשלם את חסותיהם תכשיתם
 לכם, וכדאי לצאת לקניות, כי צויה הפחתה
 יצאה, אבל לא לבזבז הרבה. פטילות יצירות
 יפוח יפה חשבוני.

עלם (19 במרואר עד 20 באפריל)
 שם לוחם בגד למי שנה או כליית הקוראות
 אי לכך חלפתו וזכירתה: כי חלפתו חלפתו
 לבסם יחיה בליה בשמות חלפתו זה זמן שנים
 יתכן חלפתו כי חלפתו חלפתו למי שנה עד
 כי חלפתו חלפתו

ה'תש"ח (21 במרץ עד 19 באפריל)
בנידון מדינה, מדינה עם כלל בתחילה חש
"א"ר"ם חזון האנושי מיתוס שלכם הניח, אם
מסקנה את עצמכם הישנו, ענינו: "א"ר"ם חזון
החזון והחזון, אתם עדיין עומד על מדי
חזון

(20 ביולי עד 22 ביולי)
הייתה שהשבע הצטרפו להתמודד עם בעיה
בזמן הזה זמן של שבועיים חשנים מן האחד.
הוא על עבודת צוות, בימים אלה אתם מש-
פ בעוליות חברתיות. שיחה עם חבר הור-
א לקראית.

(23 בדול עד 22 באוגוסט)
הקשרות ללדים עלולות להטויר אתכם
לה חשבוט ושא חבילווים לא יעלה יפה
חשבוט חיינויים משתמרים וחולכים
החיות שיהיו שוננים בקשר למנישות שר
חשבוט

ה' (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
מפתח יעקוב אהבם בתחילת השבוע
ה' הקדש אקלים נאות לרומאניקה ולש
מחול נדא למאז ללכות א לקנות מש
זריים לתחזק מחביות לחתשעות

הוא (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
תקלים חרובים ודמיון בגלל עיבודים, אבל
החיות גבות או קצבודה יתרמו חרבה לשי
החיות חרות חרבה שלום אולם במיני
החיות חרוב הוא על תחומה חרבותה

הוא חתום על ידי:

הורנסקופ

חזית לשבוע שבין 2 ל-8 במאי

(20 באפריל עד 20 במאי)

המורה נבוכים, וכן נראה שיש להבין את המילה "מורה" כמורה, ולא כמורה, כפי שפירש הרמב"ם. וכן נראה שיש להבין את המילה "מורה" כמורה, ולא כמורה, כפי שפירש הרמב"ם.

ב. עושים חסד עם אחרים. אחרים
עושים חסד עליהם. אחרים
עושים חסד עליהם. אחרים
עושים חסד עליהם. אחרים

המתין לה עשרים דקות ואחרי כך חזר הביתה.
המתין לה עוד יום ואחרי כך שב ארחת.
חודשים שככה בית החולים. כאשר טילסנה
אליו לא ירד בכלל על אורות אותו יום רביבה
בדיון אשר מבית את צל מות המרדן הארייב.
לא האכירה מבית את המאמנה. לא יכלה באותו
לכונת זה הכל. והת עסקה. שמעה בשקט את גישתו.
גישתו לא מופרע על כך שהיא פגשה ולא
ניסתה אפילו להצטרף שלא ארחת.

גליה והאניה ומתוך הדברים עלה איהו צליל של
עייפות צליל של גבר שבע, שאינו מבין אפילו, ואינ
נו יודע להעריך את המצבונות שהעניק לו הטבע.
אלב אותו לילה רחב לשמור על משוה אור. על
רומן אחר. שהוא עצמו, לא ידע אפילו איך להתייחס
אליו. רומן עם נערה בת 20.

בהירת שיער. חייכנית. כבר גילתה את הכתום
העצמו שמקנה חיפוי לנערות אבל, טרם למדה כיצד
להשתמש בנמוחן הזה. יום אחד, נקלעה לסטודיו של
זאמן יחד עם כמה ידידים. הוא קסם לה בדמותו הצייר
רמת רחבת הכתפיים. בחדר המסוּף המלא מסלים וצי-
וירים.

✱

לגבינו היתה זו הרפתקאה שביקש להתחמק ממנה.

זהו מכבר נבטש את תרומתם הצעירים הללו המטורפים. והוא התחיל להתייעץ מהגורש של תקווה, שלעומתה חסר עצמו עיף.

הוא לא חילק עם חבריו את הרווח הזה. אולי
הוא לא חילק אותו כלל. לא להפוך את עצמו למקור. לא
להיות סמל. הוא פוסט גנטי. הוא כתב העיתון שלו וזה
היה המפתח המרכזי ובין היתר גבר המעלעל מגילו וחוסר
המבטח. לא חילק אותו כלל. לא להפוך את עצמו למקור.
לשלו. לא בגלל אישיותו. לא בגלל פרסומו. כינשו
אמארוזה לו. זאת מתנה שקבלה בלי להתאמץ, גברים
חורים בגילו, שאינם אמינים ידועים, לא וחולמים אפי'
לו על מתנה כאלה.

לא ספיק שאל את עצמו איך הם נראים. והתהלך לו והצטנן לראות זאת בדרומן. כרבלס המעלה את האר-
שנים אל משה'י חשלה והקדקד, יצא עם כמה ידידים
לצפות. והעסק בדיומן ועל המעלה כאן, כמול מלך
משה'י השלב ממציא העינים, כאשר העינים יורדים אט
אט על דתה ראה אותה. והוא היה חסר חסר
והקדקד'י של בגד כן 45. הם חשבו דהי. ראה נראתה
מאשדושה. לרוב עלה וספיק בו ועם שחור של קמח
הם אינם מתאכלים. והא נראה מבזר כלכך. על ידי
זאת ציטוט.

★

יִירֹדִיתִי בְּכֶסֶם הַמַּחֲוֶה שֶׁל הַרְכֵּבֶל. הַקּוֹר הִיָּה צָר
בְּכֶסֶם. קָרָה מַעֲנֵה שֶׁחֹדֵר אֶת אֹנִי, נִשְׁרֵף אֶת חוֹמָי, כִּי־סֶם
בְּרֹגְלֵי־אִי. רוּחַ חֹקֶה נִשְׁכָּה. חֲסִתִּי שְׁאִינִי יִכּוֹל לִשְׁאֵת
אֶת הַחֶבֶל וְחֹה לִּי הַקּוֹר. לֹא זֶה לֹא הִיָּה הַקּוֹר. אֲנִי
עֲמֻדְתִּי רוּחִי הִיא לֹא רֹאֶת אֹתִי, אֲבָל שְׂמֻעָתִי אֹתָהּ
נִדְרֶקֶת בְּצִלְהָהּ! אָבֹא תַחֲסֹם אֹתִי כְּשֶׁאֲנִי אֲתַחֲלֵף.

[illegible]

Journal of Management Education 30(6)

4.5.- 9.5.86

**שמלות
מכנסיים ארוכים לנשים
כותנות לילה לנשים
קבקים לנשים
חולצות בד שרוול קצר
לגברים וילדים
◆ סנדלים לגברים וילדים
◆ כובעי קיץ לילדים**

15 יום

הנחה

א'ם

◊ בגדי ים וחוף
 ◊ לעושים גברים וילדים
 ◊ תכשידי שיזוף
 ◊ מחבטים
 ◊ עטיפות
 ◊ משקפי ים
 ◊ מסכות צלילה

15%

הנחה

SHARP

SHARP שרף

וידאו ■ טלוויזיות ■ טרנזיסטורים ■ רדיו טייפים

ב-4 תשלומים שווים ללא ריבית

היכוננו למבצע **כחול לבן** במשביר לצרכן

אלימלך הרש

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

לוח מעורב
מציג לפניך חידוש חסרת תקדים:

פרסמת מודעת דדושים
ולא מוצאת עובד מתאים -
לוח מעריב ישיב לך את כספך!

צריך הרבה אומץ כדי לצאת בהכרח מעין זאת.
יתר על כן, צריך להיות משוכנע באמת שבידיך מוצר מעולה ושהתוצאות - מצדדים
למעריב יש סיכוח מלא שקיים בידיך מוצר כזה:
לוח שהולך על בטוח - לוח

פרסם מודעת דדושים בלוח מעריב

צדיק הרהב אומץ כדי לצאת בתכונה מעין זאת.
 יחד עמו, צדיק להיות משוכנע באמת שבדין
 למעריב יש במסחן מלא שקיים בידי מוצדקו:
לזוז שהולך על בטוח – פוסט מודעת דרושים בלוח מעריב – ואנו משוכנעים שתמצא במהירות
 מובד שיטנה על דרשותיך. ולא – אנו מתחייבים להשיב לך את כספך במלואו.
 1978 – פנה למשרד הפרסום של
 או יירחט ל"לוח מעריב", 369-439493-03.
לז על בטוח עם לוח מעריב.

לד' על בטוח עם לוח מעריב.

לוח
מעריב

לך על בטוח!

জীবন